

**Rozhovor s členem poroty
Patrickem Vacíkem
o průběhu šestého
ročníku Mezinárodní
kytarové soutěže
Zruč nad Sázavou 2016**

... čtěte na str. 6

**Premiéra mladých
florbalistů Jiskry
se uskuteční 18. září,
druhý domácí turnaj
30. října; kluci se utkají
i se Slavií Praha.**

... kalendář sportovních akcí, str. 14

Lidé Zruče – kamioňák 3 000 kilometrů s Milanem Ježkem

text Josef Förster

foto Jarda Bouma

Pojďme se podívat, jak žijí „lidé všedního dne“ – taková, kteří vykonávají na první pohled zcela běžná povolání, nebo reprezentují vybrané sociální skupiny. Že nejsou tak zajímaví? A není tomu mnohdy naopak? Nejsou jejich „obyčejná zaměstnání“ a zdánlivě jednotvárné dny někdy zajímavější než příběhy kdejakých „celebrit“, jichž jsou plné časopisy? Píšeme o vás...

Představte si, že jedete s nákladákem tři dny do Itálie, přes tisíc pět set kilometrů daleko. Začátkem týdne vyrazíte, a pokud vše dobře dopadne, jste v pátek navečer zpátky doma u rodiny. Přijde ale pondělí a vy tam jedete nanovo. A tak pořád dokola... Milan Ježek už takhle na jih Evropy a zpět cestuje v kamionu pátým rokem. Po evropských autostrádách i malých silničkách se zejména v italském prostředí pohybuje sebestě, se

značnou zkušeností a samozřejmostí. Svůj pracovní život dělí mezi jízdu na dvanácti kolech v stísněných poměrech kabiny nákladáku a hodiny a hodiny stání a čekání na nakládku a vykládku v průmyslových zónách, stejně šedivých a nudných na celém světě, kde je míra jeho trpělivosti poměřována délkou italské siesty nebo české svačiny s mlhavou vidinou toho, že se snad někdy začne pracovat. Čas odpočinku se pak odehrává na nevábně zapáchajících asfaltových placích u dálnic, a když se tam povede v určeném čase před povinnou pauzou dojet, tak i na parkovištích, kde je alespoň záchod a sprcha. Tam se kabina jeho kamionu promění v miniaturní byt s kuchyní a ledničkou, obývacím s televizí a ložnicí se dvěma lůžky. Když jsem projevil zájem zažít takovou cestu na vlastní kůži, dostalo se mi odpovědi, že zažiju peklo, že teplota v kamionu ve slunné Itálii večer vystoupá na čtyřicet stupňů a stane se útočištěm dotěrných komárů. I tak jsem nakonec jel a mohl být přímým svědkem tvrdého života na dalekých cestách, který začíná i ve čtyři hodiny ráno snídání v podobě cigarety a kávy za jízdy a končí pozdě večer po vyčerpávající cestě. Zažil jsem situace, v nichž se kamarádství a kolegalita mezi

kamioňáky střídá s rivalitou a nepochopitelnou bezohledností. Vyzkoušel jsem si alespoň na několik dní svéráznou profesi vyžadující neustálé soustředění a zodpovědnost, odříkání na úkor rodinného života, totální změnu životního rytmu a životosprávy. O azurovém moři, které vidíte zblízka, nebo nádherné italské krajiny s prvotřídními památkami si můžete nechat skutečně jenom zdát, protože váš čas dojezdu se denně počítá na minuty. Reportáž z celého týdne stráveného v kamionu se vám pokusíme zprostředkovat v některém z dalších čísel Zručských novin. Psané slovo opět doplňuje bohatá fotodokumentace včetně italské cesty, kterou si můžete prohlédnout na našem facebookovém profilu.

Jak dlouho řídíš v nákladní dopravě a kolik kilometrů máš za sebou?

Řídím už asi devatenáct let. Začal jsem jezdit v osmnácti letech v ČSAD ve Vlašimi. Nejdřív jsem jezdil na avii, postupně jsem přešel na liazku, pak na liazku s vlekem. Začal jsem jezdit dál, do Brna a Ostravy do velkoskladů. Pak jsem u ČSAD skončil a šel jsem k soukromníkovi, kde jsem dostal žlutý kamion. U něj jsem jezdil taky po republice, za hranice člověk mohl vyjet až od jedenadvaceti let a musel

se naučit veškerý celní papír. Řidič s kamionem u nás ve firmě najede průměrně od 8 do 12 000 kilometrů za rok, za těch

osmnáct let to bude určitě přes milion. **S tím žlutým kamionem nějak souvisí slovo „kanárek“ v Tvé e-mailové adrese?**

... POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 3

Zámecký park ožil středověkou hudbou a řinčením zbraní

Martina Fialová

Již tradičně se první sobotu v srpnu konaly v zámeckém parku historické slavnosti. Po šestnácté se sešli všichni, kdo mají rádi středověké bitvy, stánky s dobovým zbožím i vůni pečeného masíčka v zámeckém parku, aby se pobavili, možná trochu i poučili, ale hlavně si užili příjemný den. A že se jich sešlo! Letos to byly více než dvě tisícovky návštěvníků.

Po celý den se jim o dobrou zábavu starala

skupina historického šermu Páni z Kolína. Ta spolu s dalšími šermířskými skupinami, mezi nimiž se rozhodně neztratili domácí Železní páni, zajistila bohatý a zajímavý program. Návštěvníci tak mohli obdivovat nejen šermíře, ale i kejklíře, tanečnice a katovnu. Závěrečné bitvy se zúčastnilo celkem padesát vystupujících. Bitva u Kresčaku sice ve zručském zámku, ale se vším, co k ní patří – spousta bojovníků, slepý Jan Lucembur-

ský i s jeho památným slovem, které zaznělo v zámeckém parku. Po velké bitvě přišla atmosféra zklidnit skupina Plavci. Škoda, že počasí rozhodlo, že odehrají pouze čtyři písničky. Spousta turistů se na tuto country skupinu těšilo. Tak alespoň že mohli na chvíli ukázat, že hrát opravdu umí.

XVI. historické slavnosti byly povedené. Těšme se na další ročník. Nezapomeňte přijít zase první srpnovou sobotu.

každou první středu v měsíci

od 18.00

**křeslo
pro hosta:**

**Besedy s osobnostmi města Zruče nad Sázavou
v zasedací místnosti spolkového domu**

V cyklu besed Křeslo pro hosta vám představíme zručské osobnosti, s nimiž v průběhu roku 2015 přinášely rozhovory Zručské noviny. Přijďte si pohovořit s lidmi našeho města, kteří pro svoji výjimečnost danou talentem, schopnostmi, úctyhodnými výkony nebo třeba zajímavým koníčkem vybočují z jednotvárnosti všedních dnů, jejichž pověst občas přesahuje i hranice našeho města, regionu, kraje a někdy si dokonce získala celorepublikový věhlas. Po nich pozveme i další. Sledujte pravidelně program spolkového domu a nenechte si ujít živá setkání s doprovodným programem vždy první středu v měsíci. Vstupné 50,- Kč. Pořádá: Město Zruč nad Sázavou – OKŠ – spolkový dům ve spolupráci s Josefem Försterem.

Společenská kronika

BLAHOPŘÁNÍ

Blahopřejeme našim spoluobčanům, kteří v měsíci červenci a srpnu oslavili narozeniny, jmenovitě pak těmto:

Augustině Bezroukové, Ladislavu Petrusovi, Jiřině Závětové, Julii Pavlové, Růženě Samkové, Vlastě Ondíkové, Marianě Holíkové, Jaroslavě Lebedové, Františku Papíkovi, Zdeňce Havlové, Boženě Damaškové, Vlastě Červené, Miluše Křováčkové, Blaženě Šimkové, Bohumilu Kahounovi, Anně Andělové, Alence Mezerové, Josefu Březinovi, Heleně Mazancové, Miluši Batkové, Marii Jelínkové, Daniele Cířhanové, Marii Skalické, Jiřině Svobodové, Marii Melicharové, Věnceslavě Žízalové, Dagmarě Koluchové, Miloslavě Škaredové, Ludmile Volfové, Jindřichu Riemerovi, Jiřímu Mlezivovi, Františku Jantačovi, Heleně Samkové, Marii Maxové, Miloslavě Komárové, Růženě Dvořákové, Václavu Melezinkovi a Vlastě Klčové.

Výše jmenovaným i všem ostatním oslavencům přejeme hodně zdraví, štěstí a pohody do dalších let.

Sbor pro občanské záležitosti

**U Švejšky v Putimi –
snímek ze zájezdu Českého svazu žen 18. 6. do jižních Čech**
FOTO: FRANTIŠEK SMÍTKA

Sportovním hrám dominoval mírumilovný vodník

Šárka Kohoutová

ZNOVINY
ZRUČSKÉ NOVINY
ROČNÍK XXVI
ČERVENEC/SRPEN 2016
MĚSÍČNÍK, NEPRODEJNÉ – ZDARMA
Vydává město Zruč nad Sázavou, IČ 0023 6667
Reg. číslo MK ČR E-10481.
Periodický tisk územního samosprávného celku.
Příjem materiálů:
noviny@mesto-zruc.cz, inzerce@mesto-zruc.cz
Inzerce:
řádková: Bc. Lucie Vadinská (tel. 327 531 329),
plošná: Eva Boumová (tel. 327 531 329).
Redakce: Městský Úřad Zruč nad Sázavou,
Zámek 1, tel. 327 531 329.
Šéfredaktor: Mgr. Blanka Olišarová
Redakční rada: Marcela Černá, Ludmila Víková,
PhDr. Josef Förster, Ph.D., Josef Tůma,
Mgr. Ivana Stará, Bc. Andrea Pacalová, DiS.
Foto postprodukce: Jarda Bouma
Typo, sazba: Lenka a Jiří Říhovi
Tisk: Tiskárna Pragma Press, s. r. o., Kutná Hora

Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky
neotisknout, redakčně upravit či zkrátit.
http://www.zruc.cz
Vyšlo 26. 8. 2016
Uzávěrka příštího čísla: **8. 9. 2016**

IV. ročník Tvoření pro radost
opět startuje!

Hedvika Smítková

Tvoření pro radost zahájíme 13. 9. tvorbou dekorace „háčkované sluníčko“ pod vedením paní Postřichačové. Těšíme se, že do naší přátelské dělné party přibudou další tvořivé ženy, které se chtějí naučit něco nového. Naše výrobky z minulých let jste mohli vidět v březnu na výstavce u příležitosti Dne otevřených dveří ve spolkovém domě. V minulém

ročníku nás svými dovednostmi obohatily opět dobrovolné lektorky, kterým patří náš dík, a to paní Kopecké, Schmatové, Havlové, Wagenknechtové, Jenčíkové, Říhové, Šašinkové a Obhlídalové. Uvítáme, když se nám ozvou nové budoucí lektorky, které by byly ochotné předat nám své zkušenosti a dovednosti v práci s dostupnými materiály. Na shledanou tedy 13. 9. ve 14.30 hodin v klubovně Českého svazu žen ve spolkovém domě.

Pozvání do klubu

Marie Benešová

Od počátku vzniku naší organizace, ať už jsme existovaly pod názvem Rada žen nebo Český svaz žen, vždy jsme se potýkaly s problémem, kde se scházet, stále nám chybělo pevné místo pro naše aktivity. Až s otevřením spolkového domu jsme získaly útočiště, i když se o klubovnu dělíme s další organizací a jazykovými kurzy. Jednou měsíčně v klubovně probíhá „Tvoření pro radost“ a od září

bychom chtěly alespoň dvě odpoledne v měsíci vyhradit klubovně posezení, kde bychom si při káfičku popovídaly, vyměnily recepty, případně zahrály stolní hry, prostě příjemně strávily odpoledne. Zveme naše členky a jejich kamarádky (i osamělé důchodce), aby přišly 20. 9. v 15 hodin na první posezení do klubovny ČSŽ v prvním patře spolkového domu. Když bude zájem, časem určitě naše sedánky zpěstříme a obohatíme o další aktivity. Na shledanou se těší výbor ČSŽ.

FAJ(N)MAN

... A ŠPENDLÍKY, ZNÁTE?

Znáte špendlíky, ne? Chodíte kolem nich (nejen) v Sadu Míru. Žluté, červené, flekaté, kdo z vás se v červenci, srpnu po nich nenatáhne a pár jich nezkusí, ať zvedne ruku. Zralé jsou lahodné a sladké. Říká se jim lidově špendlíky, ač na skutečnou slivoň špendlík nenarazíte. Obvykle jde o slivoň mirabelku, v Sadu bych řekl slivoň myrobalán. Ne, nejsem fanda do peckovin, googlil jsem pátraje, co každý rok zobu z darů městských porostů. Neprávem odstráněné, jakoby neplnohodnotné ovoce, kterého jsou kolem cest a silnic všude mraky. Dá se použít do knedlíků, zavařit, do marmelády, udělat víno i slivovici! Obsahuje vitamíny A, B1, B2, C. A má projímavý efekt, což se někomu může hodit, že? Anebo ne.

Proč přednáška ze slivoňologie? Toť oslí můstek k nostalgickému postesku nad mizením ovocných stromů z města. Jako děcka jsme každé léto lozili po višních, třešních, švestkách, blumách, aby nás mámy hubovaly, že to sakra nejde z trička vyprat a že si nameleme, až žuchnem. V každé ulici bylo plno vzrostlých ovocných stromů. Jonathany ukradené přes plot od sousedů s akrobatickým vypětím sil (jednou jsem si málem vypíchl oko) nebo blumy z nedaleké zahrady (žluté, ne ty fialové, tvrdé potvory, co mají v Tesco). Každoroční česání višní s tátou z dlouhatánského žebříku a pro nejlepší se vyšplhat až nahoru do koruny a natáhnout se pro ty nejčernější. Pravda, občas za cenu nějaké té fraktury končetiny – jako když se pod obětavým strejdou s krupotem porouchala k zemi statná větev a zařídila mu nohu v gypsu. Ale, co bychom neobtěvovali pro bublaninu, že? A v zimě, když přišla mlsná, ze sklepa přinést ke kamnům zavařovačku plnou sladoučké šťávy...

Ne, že by dnešní děcka neutrhla tu a tam jabko nebo švestku. Ale většina stromů z mého dětství je v pánu, místo nich jsou neovocné stromky nebo nic. A cukru je ve všech poživatinách takový nadbytek, že mládežník z nějakého jabka nebo švestky není nijak na větvi a radši sáhne po „enerdžáku“ (který obsahuje asi tolik kofeinu, co jedno obyčejné kafe, zato hromadu sladidel), případně ovoci, co se projelo k regálu přes půlku světa (a chutná úplně jinak, než by mělo). V létě jezdím na kole v Krasoňovicích kolem stromů, na nichž hníjí krásné třešně. Lidem už asi ani nestojí za přistavení štaflí. A o kus dál v obchodě kupují pár deka z druhé strany republiky za kilčo. Svět se zbláznil. Když jsem se sousedem nasbíral dva pytle popadaných jablek a pěkně růčo si vymáčkali v Samechově na starém dřevěném lisu eñoňuňo mošt. To bylo bio, jaj! Ještě dva dny jsem na tu lahodu na záchodě vzpomínal.

Škoda, že ovocné stromy z měst mizí. Borovým lesíkem v Sadu chodím rád a hojně. V něm roste klouzek zrnitý, výborná to houba, ale, višně jsou pro dítě halt bližší než smaženice. Ale, máme tady alespoň ty, jak že to říkal, jo, myrabalány nebo co to, sakra. Už aspoň víte, jak se jmenují...

Robert

Jaroslav Studnička

Osadní výbor a SDH Nesměřice uspořádaly v sobotu 7. května v místním kulturním domě již třetí setkání zdejších seniorů. Ti byli po úvodním přivítání seznámeni s tím, co se v obci za dobu od posledního setkání vybudovalo, co je aktuálně ve výstavbě a jaké jsou plány do budoucna. Setkání pokračovalo promítáním fotografií a videosnímků z průběhu slavnostního otevření víceúčelového hřiště, tradičních Nesměřických slavností a akcí uskutečněných ve Zruč nad Sázavou. Všichni zúčastnění si poté měli hodně co říci, někteří staří kamarádi se neviděli i desítky let. Po příjemně prožitém sobotním odpolední se již všichni těší na další setkání.

Nesměřičtí senioři
se sešli již potřetí

... pokračování článku „3 000 kilometrů s Milanem Ježkem” ze strany 1

Ano, ten soukromník koupil fungl nový Volvo z předváděčky, který bylo celý svítivě žlutý. Já to tenkrát parkoval ve Vlašimi a kamarádi, když to viděli, řekli: „No jo, kanárek...“ A opravdu to k tomu autu sedělo, ujmulo se to a už se to se mnou veze...

Chtěl jsi vždycky řídit?

Dá se říct, že to je v rodině, i když jsem to dělat nechtěl. Vyučil jsem se opravářem zemědělských strojů tady na Kostelíku u Vlašimi. Můj otec jezdil s liazkou a s vlekem, můj děda jezdil s avii na jatka do Vlašimi, kam svážel dobytek. Táta se ale dostal na vozejk, protože má roztroušenou sklerózu, tak mi říkal, jestli bych to nezkusil. Tak jsem to po škole zkusil a jsem tam doteď.

Vzpomeň si na svou první cestu s kamionem do zahraničí?

Moje první cesta do zahraničí byla do Holandska. Myslím, že jsem tam vezl lino. Říkal jsem tehdy vedoucímu, že je to moje první cesta, ať mi dá někoho s sebou. On mi na to řekl jednoduchou odpověď: „Viš, jak naučíš rybu plavat? Když jí hodíš do vody... Tady máš auto, papíry, klíčky a jed!“ A měl pravdu. Říkal: „Hele, na hranicích, tam jsou český řidiči, tam se zeptáš co a jak s papírama.“ Většinou mi řekli: „Pojď se mnou, já jdu vyřídít se samý.“ No, chvilku to trvalo, než jsem se to naučil. Pak jsem začal jezdit do Maďarska a čím dál tím dál a dál. Jednou jsem byl v Rusku, pak jsem jezdil rok do Bosny, to byla dobrá práce. Pak přišlo Rumunsko, Turecko, Maďarsko, Slovensko a teď jezdím už pět let do Itálie. Nejdál je to většinou Bari a Tarent (*obě města leží v kraji Puglia na „podpatku italské boty“*, pozn. red.). A jednou za čas mě pošlou až na Sicílii.

Jak zvládáš jazykovou bariéru, zvlášť v Itálii?

Asi takhle: Když chceš naložit a složit, musíš se tu řeč prostě trochu naučit, aspoň základy — jak se pozdraví, říct, že potřebuju vyložit, složit, jak se počítá. Když děláš tu nutnou devítihodinovou pauzu, tak si vezmeš slovníček a učíš se slovíčka tak jako ve škole, protože pak když na tebe něco mluví a ty nerozumíš, tak na tebe koukaj a myslí si svý. Když jim řeknu, že umím trochu německy, tak oni, že německy neumí, že anglicky a tak dál. Každý stát vyžaduje, aby se člověk naučil základy té řeči. V Itálii se s nima domluví na tom, co potřebuju, že mám třeba naložit tolik metrů, tolik palet do takový tonáže auta. Řeknu si, kam a jak chci náklad naložit a podobně.

Co tam všechno vozíš?

Vozíme třeba pelety do krbu (*malé lisované kousky dřevěných pilin*, pozn. red.), z Litomyšle jsme vozili půlmetrový špulky. Říká se tomu skleněné nebo nekonečné vlákno. Hodně teď jezdíme do Neapo-

le, kde česká firma staví obrovskou halu, tak tam vozíme pozinkovaný konstrukce a zpátky převážně těstoviny nebo náhradní díly na auta.

Jen řídíš, nebo co přesně Tvoje práce obnáší?

Dispečer mi řekne: „Nakládáš tohle, tady a v tolik,“ a můj úkol je dojet tam na čas, naložit, zabezpečit zboží proti posunu a jet na určenou adresu na vykládku. Někde jenom couvnu na rampu a nesmím ani do skladu. Až to naložej, já popojeďu, zavřou vrata a zaplombujou to. Víím, že třeba vezu například holicí stroje, ale nevím, kolik jich je a jestli tam vůbec jsou. A do camráku (*slangově ze zkratky CMR, z franc. Convention Marchandise Routière – Úmluva o přepravní smlouvě o mezinárodní silniční přepravě zboží*, pozn. red.) do kolonky „Výhrady“ napíšu, že odesílatel si zboží naložil sám a nelze to překontrolovat. Tím jsem z obliga, kdyby mě celníci zastavili a kontrolovali to.

ŽIVOT ON THE ROAD

Znamená pro tebe jízda do Itálie už jenom běžnou pracovní rutinu, anebo to bereš tak trochu jako výlet? Máš možnost se projít po městě, vykoupat se v moři?

Itálie, ta mě baví, je to pěkná země. I když tam jezdím pět let, tak pořád se dá po něčem koukat. Pořád vidím něco, čeho jsem si předtím nevšiml. Na místě možnost vykoupat se je. Když znám cestu, dokážu si jí naplánovat, abych si zastavil, tam kde vím, že to mám sto metrů k moři a je tam parkoviště. Když jeďu jinam, kde to neznám, tak spíš přijedu až k té firmě, což je většinou v průmyslové zóně, a tam je pak problém i se zachodem, se sprchama, natož jít někam k moři nebo se podívat do města. To se povede málokdy, protože v Itálii jsou průmyslové zóny veliký, jsou na okraji města, a kdybys tam měl jít pěšky, tak se ti tam po devíti hodinách ani nechce. Jsi rád, že se najíš, dáš si kafe, vychlazený pivko, pustíš si televizi a jdeš spát.

Jak si krátíš v autě ty nekonečné kilometry?

Většinou poslouchám rádio, po Čechách určitě. Když přijedu za hranice, naladím si dlouhý vlny a ty poslouchám až do Itálie. Jsou úseky, kde rádio nehraje, ale českou muziku a český stanice tam vesměs chytíš. Nebo si pustím cédéčko. Někdy to ani neposloucháš, ale aspoň něco hraje. Pak mám DVD přehrávač, takovej malej, aby to neprovokovalo policajty. Oni to nemaj rádi. Otevřu to, pustím si film, za jízdy koukám i nekoukám, hlavně v noci jen poslouchám, že něco mluví, to aby člověk neusnul.

Jak to dnes vypadá s parkováním na dálničních benzínkách a odpočívadlech?

Parkoviště a parkování, to je celosvětový problém. Přes den zastavíš na parkovištích prakticky kdekoli, ale přijde šestá, sedmá hodina večerní a už počítáš, kolik kilometrů ještě ujedeš, jestli je tam nějaký parkoviště a jestli tam bude volno. Vesměs máme svoje parkoviště, kde to známe a víme, že odtamtud zase někam dojedeme. Po Itálii jsou parkoviště, většinou stavíme na benzínkách, nestavíme na holých placech. To je opravdu nouze, když tam zastavíš, protože tam opravdu není nic.

A co bezpečnost na dálničních parkovištích? Obtěžují tam prostitutky, kriminální živly?

Máme vytípaný parkoviště, kde je to nebezpečný, kde se nestaví. V Itálii ani tak neotravujou holky jako kluci. Nic ti neudělaj, když seš na ně slušnej, tak i oni jsou slušní. On se na tebe podívá, řekneš, že ne, a odejde. V Itálii ty „horizontální pracovníce“, jak my tomu říkáme, nepotkáš, protože na silnici bejt nesměj, jsou pět metrů od silnice a jenom seděj, nesměj na řidiče mávnout, ukázat a podobně. Stojej většinou na nějakých malých cestách, nikdy ne na dálnici. A kriminální živly, ty jsou všude. Stál jsem třeba na obrovském parkovišti v Rakousku, o kterém víme, že je pod dohledem kamer, ráno jsem se vzbudil a chybělo mi šest set litrů nafty. Tohleto většinou dělaj Rumuni a Bulhaři, takzvaný autíkáři, co převážej malý auta s dodávkama. Jsou jedinci, který jsou na to specializovaný. Ty ti naftu vytáhnou během pěti minut a většinou to ani neslyšíš.

Zažil jsi na cestě anebo na parkovišti nějaký drsný zážitek?

Mám zážitek z Maďarska, když jsem stál na parkovišti před Budapeští. V deset hodin večer jsme šli spát, zatáhli jsme a kolem třetí hodiny ráno jsem slyšel před autem nějaké rachot. Nerozsvěcuju, abych nebyl vidět. Jenom jsem roztáhl záclonku a přede mnou stál kamion a tři frajeři z něj cucali naftu. Tak jsem si na ně rozsvítil světla, aby se lekli. Frajer si jenom rozeplnul bundu, takhle ji otevřel, a když jsem tam viděl ten kvér, tak jsem zatáhl a dělal jsem „hodnýho kluka.“ Nevylézal jsem a nikoho jsem nevolal. Pak se ozvalo auto, odjeli, vzbudil jsem kolegu a zavolali jsme policajty.

A co naopak nějaký hezký okamžik nebo zážitek z cesty?

Mám mezi kamarádky spoustu kamarádů, s nima se setkáváme na parkovištích pomalu každé tejdny. Jsou to kluci z několika firem z okolí Prahy nebo z Pardubic, co jezdí Itálii. Děláme spolu i víkendy, máme na sebe telefony. Vesměs každé tejdny se vidíme buď na parkovištích, nebo na dálnici se spolu bavíme přes vysílačku až do Itálie a děláme spolu pauzu. No a v Chorvatsku, v přístavu v Rijeci, když jsem byl nakládat rejži, jsem potkal kamaráda, kterýho jsem pět let neviděl. Zavolali jsme na firmu, že nás nenaložili (*smích*), a strávili jsme tam u moře víkend. Je to hezký, když si děláš knedlíky, válíš je na návěsu, vaříš si, co chceš, a co si uvaříš, si taky sníš...

Nezdá se Ti o řízení i v noci, že třeba zavřeš oči a proti Tobě do tmy vyrážejí žlutá světla?

Ze začátku, než si člověk zvykne, tak ano, stávalo se mi to. Jsi utahaný, jdeš spát a zdá se ti, že jedeš a nohama brzdíš, dupeš, probudíš se a jen řekneš: „Aha, vždyť já spím, nikam nejedu...“

Měl jsi nehodu?

Za tu dobu jsem měl jednu nehodu. Neviděl jsem osobní auto, který bylo vpravo vedle mě ve slepým úhlu, a stočil jsem ho na svodidla. Nikomu se nic nestalo, odnesly to jen plechy a dostal jsem pokutu tisíc korun.

VOLNOST, STAROST A NEBEZPEČÍ

Můžeš brát stopaře?

Stopaře můžu brát, firma nám to neza-

kazuje, ale mám zkušenost, jednu takovou nemilou a od té doby je neberu. Když je neznám, tak je neberu.

Co se stalo?

Na výjezdu z Prahy stopovala holka, tak jsem zastavil. Říkala, jestli nejedu na Benešov. Jel jsem tam a pak na Vlašim, tak jsem jí dovezl do Benešova a jel jsem domů. Druhé den jsem se vrátil do práce, do benešovského pivovaru a volal mi šéf, ať se vrátím na firmu, kde byla policie. Stopařka mě udala, že jsem jí znásilnil. A nastalo prokazování, kdo má pravdu. Jelikož má kamion v tachografu kolečka, tak první věc, která policii zajímala, bylo, jestli jsem z Prahy do Benešova někde zastavil. Dal jsem jim to kolečko, oni se podívali a to dokázalo, že jsem nikde nezastavil, že jsem jel po dálnici a zastavil jsem v Benešově a zase jsem odjel. Nikdo se mi neomluvil, bylo to až u soudu, kde se pak holka přiznala, že si to vymyslela. Byla to taková nemilá zkušenost, měsíc jsem nesměl do práce a utíkaly mi peníze.

Jak se chová italská policie, co sleduje a pokutuje u kamionové dopravy?

V Itálii, když děláš, co máš, nepředjíždíš tam, kde nemáš, tak si tě pomalu ani nikdo nevšimne. Ale předjedeš kamion v zákazu předjíždění, v tu ráno dostaneš pokutu sedm set euro na místě a na dva měsíce ti vezmou řidičák a nesmíš na tu dobu do Itálie. Neřeší třeba povolený rozestupy padesát metrů mezi kamiony, jako v Rakousku nebo v Německu, což se špatně odhaduje. Tam mě jednou předjela policie, stáhla mě na parkoviště a ukázala mi video, že jsem měl od kamionu přede mnou rozstup pouze čtyřicet dva metrů...

Na trase do Británie, u Calais jsou dneska velké problémy s uprchlíky, kteří nebezpečně brání kamionům v jízdě. Je znát nějak uprchlická krize na Sicílii?

V Itálii jsem neměl s kontrolama problém ani jsem je tam nikde neviděl. Policajti to řeší, ale aby mě kontrolovali, když najíždím na trajekt nebo sjíždím z trajektu ze Sicílie, to ne. To mě spíš kontrolujou na rakousko-německých hranicích a na rakousko-českých. Když uznaj policajti za vhodný, požádají o otevření kabiny nebo návěsu. Na Dolním Dvořišti se to děje, ale tam dole, to ne. Ale hodně kontrolujou spíš malý dodávky, ty hodně.

Jak zvládáš Tvoji práci rodina? Musí to být pro ni těžké snášet takový pracovní režim, který se těžko snoubí s rodinným životem...

To je pravda. Jsou sice telefony, můžeme si psát, můžeme si zavolat, abysme se slyšeli, že je všechno v pořádku, ale furt mi ženská říká, už abych byl doma. Anebo když nejsem doma přes víkend a jsem pryč čtrnáct dní, říká to samý, už abych byl doma, že je to dlouhý, ten víkend. Ještě pořád po těch letech, co jsme spolu, je problém vyrovnat se s životem, které je takovej kočovnej. Pro chlapa je to jednodušší, ale ženská musí bejt s dítětem sama. Dítě jde spát a večer ona sedí a přemýšlí, nikdo tam není a je jí smutno. Na to se špatně zvyká...

Když jsme u ženských, viděl jsem je už řídit autobus, tramvaj ale jezdí vůbec jako řidičky i s kamiony?

Dneska už ženský jako řidičky potká-

vám hodně i tady v Čechách, ale hlavně v Německu. Vypadaj tak, že bych od nich nechtěl dostat ránu. Ta by mě přepůlila. Jsou ale ženský, který maj padesát kilo, jsou hubeňoučké, hezký a říděj nákladák.

Jak pak zvládnou vyměnit kolo?

No to by mě taky zajímalo (*smích*), jak ty šrouby povolej, když my na to používáme dvoumetrovou trubku, a ještě na tom skáčeš a máš co dělat, abys to povolil. Ale myslím si, že německý, rakouský, italský firmy na to volaj pneuservis. Podle mě to mají takhle i ty ženský, že si zavolaj na firmu o pomoc.

Užil jsi několik slangových slov užívaných mezi kamionáky, jako camrák, autíkáři, horizontální pracovníce...

Když jsme se spolu bavili, mluvil jsi i o bundeskách. Vzpomeň si ještě na něco?

Jo, camrák, to je ten celní doklad o tom, co mám naloženo, kterej musím mít, když převážím náklad za hranice. Slouží hlavně pro policii, která tomu většinou stejně nerozumí, takže jim to musím přeložit. Bundesky jsou neplacený německý státní silnice. Na parkovištích říkáme třeba: „Hoď to tady na frajplac!“ , což znamená: „Zaparkuj to, kam chceš, třeba doprostředka.“ Pak o řidičích. Poláci jsou pšonci, protože šišljaj, Bulhaři...no, nechci bejt sprostěj... (*smích*)

Dá se tedy chování řidičů podle národnosti nějak paušalizovat?

Dá. U Itálii víme, že maj blinkry jen pro parádu, že je nepoužívaj, maximálně, když odbočí. Vidíš Rumuna, Bulhara, Poláka, tak si držíš velké odstup, protože nikdy nevíš, co ti udělá. Ale dneska už vidíš rakouskej návěs, rakouskou espězetku na tahači a v tom sedí Rumun. Teď už si nevybereš, musíš si dávat větší pozor na každého. Mezi národnostmi jsou specialisti Poláci. Doženu polskej kamion, dám se vedle něj, začnu předjíždět, jsme zároveň s kabinama a on mi zrychlí...

Která tři slova podle Tebe nejlépe vystihují život kamionáka?

Volnost, starost, a... jak se říká: „Jednou nohou v hrobě, druhou nohou v kriminále.“ To je asi to nejvýstižnější...

Milan Ježek

Narodil se 24. 6. 1979 ve Vlašimi.

Ve Zruči nad Sázavou žije již šest let,

kam se přistěhoval z Křivsoudova.

Vyučil se opravářem zemědělských

strojů v SOU Tehov. Po škole tři roky

pracoval jako automechanik a řidič

nákladní dopravy při ČSAD Vlašim.

Od 21 let začal jezdit s kamionem

do zahraničí postupně u několika

soukromých autodopravců, z toho

nejdéle, 8 let při velkoobchodu ŠAS,

s. r. o. Dolní Kralovice. Během svého

profesního života se dostal do mnoha

evropských zemí, posledních pět let

jezdí pravidelně na různá místa Itálie

jako řidič u společnosti LIVOTT-CAMION,

s. r. o. Chrudim. Je rozvedený, z prvního

manželství má devítiletou dceru,

s nynější přítelkyní má sedmiletého

syna. Jeho koníčkem je rybaření

a motorismus.

NÁPAD NA NOVOU RUBRIKU „LIDÉ ZRUČE“ VZNIKL ZCELA NEZÁVISLE NA PROJEKTU PORTÁLU IDNES „LIDÉ ČESKA“, I KDYŽ NÁZEV NAŠÍ RUBRIKY SE TÍMTO PROJEKTEM INSPIROVAL. NEDÍLNOU SOUČÁSTÍ PROFILU REPREZENTANTŮ PROFESÍ A SOCIÁLNÍCH SKUPIN TVOŘÍ VŽDY FOTOGALERIE Zachycující VYBRANÉ MOMENTY Z VŠEDNÍHO DNE, JEHOŽ ČÁST AUTOR RUBRIKY A FOTOGRAF S DANÝM ČLOVĚKEM STRÁVILI. TUTO FOTOGALERII SI V ÚPLNOSTI VŽDY BUDETE MOCI PROHLÉDNOUT NA FACEBOOKU ZRUČSKÝCH NOVIN.

Události řešené městskou policií v červenci 2016

• 11. 07. 2016 – Hlídká MěP byla kontaktována majitelem chaty v lokalitě Ctiborka. Uvedený požádal strážníky o pomoc s likvidací sršního hnízda v okenici chaty. Ve večerních hodinách bylo hlídkou MěP sršní hnízdo zlikvidováno za použití prostředku s insekticidy.

• 19. 07. 2016 – V nočních hodinách byla hlídká MěP požádána hlídkou PČR o kontrolu provozovny prodejny potravin v ulici Kutnohorské, kde bylo hlášeno narušení objektu. Po příjezdu strážníků na místo bylo zjištěno poškození vstupních dveří objektu. Pachatel byl následně hlídkou MěP zajištěn až do příjezdu hlídky PČR, která si případ převzala k dalšímu šetření.

• 23. 07. 2016 – V nočních hodinách byla hlídká MěP požádána operačním PČR o spolupráci při pátrání po sedmačtyřicetiletém muži. Policii kontaktovala přítelkyně uvedeného muže, která měla obavu o jeho život. Muž odešel z domova s tím, že si jde něco udělat na Chabeřické skály. Zde byl tento muž také nalezen hlídkou PČR, který před policisty vylezl na skály. Poté co byl přesvědčen, aby svého jednání zanechal, byl předán do péče zdravotníků a následně transportován RZLS do nemocničního zařízení.

• 26. 07. 2016 – V odpoledních hodinách se na služebnu MěP dostavila šestadvacetiletá žena ve špatném psychickém stavu. Tato uvedla, že po konzumaci několika prášků hodlala skoncovat se životem skokem pod vlak. Naštěstí však v uvedenou dobu městem žádný vlak neprojížděl. Na místo byla přivolána RZLS, která ženu převezla do nemocničního zařízení.

• 31. 07. 2016 – Se žádostí o pomoc se na hlídku MěP obrátil výpravčí ČD z Kácova. Tento uvedl, že do Kácova ze směru od Zruče přijel postarší zmatený pán v teplácích, který neví, kde je. Hlídkou MěP bylo zjištěno, že dle uvedeného popisu se jednalo o klienta domu pro seniory Centrin, který měl vycházky. Uvedený muž byl odeslán zpět do Zruče a strážník jej doprovodil do místa bydliště.

Za MěP Zruč nad Sázavou str. Pavel Antoř

Výběr ze zásahů HZS ČR Zruč nad Sázavou v červenci a srpnu 2016

• 02. 07. 2016 – Jednotka byla povolána k odstranění ropné skvrny na náměstí MUDr. Svobody. Po příjezdu na místo úniku látky bylo zjištěno, že se jedná o motorovou naftu. Uniklá nafta vytvořila skvrnu na asfaltu asi o velikosti šesti metrů čtverečních. Zlikvidována byla pomocí sorbentu.

• 21. 07. 2016 – KOPIS vyslalo jednotku k dopravní nehodě osobního a malého nákladního vozidla. V osobním vozidle se na zadním sedadle nacházela zraněná osoba. Na místo se dostavila RZS. Po dohodě s lékařem jednotka provedla přesun zraněné osoby na nosítka RZS. Na místo byl povolán vrtulník LZS. Bylo provedeno odpojení akumulátoru a posyp uniklých provozních náplní sorbentem. Do příjezdu Policie ČR jednotka prováděla řízení provozu na komunikaci, bylo připraveno a zajištěno místo pro přistání vrtulníku LZS. Jednotka pomohla s transportem zraněné osoby do vrtulníku a při jeho přiletu a odletu zastavila dopravu.

• 23. 07. 2016 – Jednotka byla povolána na pomoc Policii ČR při pátrání po osobě vyhrožující sebevraždou a jejím následném odchodu z místa bydliště. KOPIS navedlo jednotku k Chabeřickému mlýnu, kde bylo uzamčené odstavené vozidlo. Po muži bylo zahájeno pátrání směrem na Zruč nad Sázavou v lokalitě pod skalami a okolo řeky Sázavy. Zanedlouho hlídka oznámila, že muž byl nalezen s lehkým zraněním a předán do péče RZS. Jednotka na místě setrvala do odjezdu RZS se zraněným mužem.

• 11. 08. 2016 – KOPIS jednotku vyslalo na technickou pomoc při odčerpávání vody ve Zručí nad Sázavou. Po průzkumu bylo zjištěno, že po deštích došlo k zatopení prostoru připraveného k betonování pilíře. Na odčerpání vody jednotka použila plovoucí čerpadlo. Po odčerpání vody bylo zjištěno, že voda vniká do prostoru nesprávně provedeným technologickým postupem. Po dohodě s firmou bylo čerpání vody zastaveno.

• 11. 08. 2016 – Jednotka byla vyslána do Zruče nad Sázavou z důvodu pádu muže ze skály. Po příjezdu byl na místě lékař RZS. Bylo zjištěno, že muž dopadl vedle kolejíště. Na místo byl povolán vrtulník LZS a byla provedena opatření k zastavení provozu na železnici. Zraněný muž byl uložen na vakuová nosítka a předán do péče RZS. Jednotka pomohla s jeho transportem z kolejíště na cyklostezku a poté do vrtulníku LZS.

• 14. 08. 2016 – KOPIS jednotku vyslalo na otevření zavřených dveří bytu ve Zručí nad Sázavou, ve kterém byl zapnutý sporák s vařicím se jídlem. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že se dveře zabouchly a paní má klíče uvnitř bytu. Dveře byly otevřeny pomocí speciálního nářadí za asistence Policie ČR. Při kontrole bytu bylo shledáno vše v pořádku.

Za HZS ČR Zruč nad Sázavou nprap. Pavel Jelínek

K některým projevům profesních deformací

Michael Grúz

Poznámka: Autor článku upozorňuje, že se jedná o fejeton (definice viz níže) v duchu poetiky Rudolfa Křestána.

Ve svém červnovém příspěvku jsem se pokoušel popsat přirozenou pedagogickou potřebu přežít prázdniny při uchování si povědomí o vlastní potřebnosti. Navzdory navrhovaným opatřením, jak lze během letních prázdnin zoufalým pedagogům podat pomocnou ruku a současně tak využít levnou pracovní sílu, je řada učitelů plně uvědomělých a úspěšně dokáže zabavit sebe sama po dobu dvou táhlých letních měsíců, přičemž dokonale naplňuje požadavky dnešní společnosti na neustálý profesní a osobnostní rozvoj.

Zlí jazykové jim mohou spílat do zélótů neschopných ani na okamžik opustit zákonitosti svých oborových specializací, avšak velmi často se jedná o jev psychologické povahy zvaný kompulzivní čili nutkavé jednání. Stejně jako pravověrný lékař na dovolené zasáhne vždy, pokud se v okruhu několika kilometrů vyskytne ledasjaká

odřenina či, nedej bože, pohmožděnína, tak i pravověrný pedagog cítí nutkavou potřebu eliminovat jakoukoli oborovou abnormalitu ve svém okolí.

Kompulzivní matematik tak během letních prázdnin ověřuje a důsledně zaznamenává úměrnost počtu návštěvníků koupaliště v souvislosti se stoupající teplotou vzduchu. Zeměpisec poznává čím dál tím méně exotické kraje za horlivé asistence přírodopisce zoufale se snažícího objevit a popsat nové, dosud neobjevené druhy „živáčků“. Tělocvikář skáče přes kdejakou kozu.

A takový češtinář? Češtinář neboli bohemista si nenechá ujít jedinou příležitost ke korektuře nevědomosti „nečeštinářů“ neboli „nebohemistů“. *Rádi by jsme... kuřecí řízek.* Při zaslechnutí podobné hyperkorektnosti či v případě odhalení naprosté neznalosti systému tvrdých a měkkých souhlásek nastávají hotové orgie a češtinář se snaží zjednat nápravu těchto zločinů proti jazyku mateřskému, ať už se jedná o podružné rozhlasové vysílání či nepřiliš vyvedený jídelní lístek v čínské restauraci.

Pravověrný češtinář v sobě jedno-

naživo, „jak to vypadá“.

Ano, a jak na to?

Každý z vás, koho tato myšlenka oslovila, je vítán do společného projektu!

Od 1. září bude ve spolkovém domě v kanceláři manažerky k dispozici na vyzvednutí velké množství předkreslených mandal. Jde o to – přijít si vybrat „svou“ mandalu – doma ji jakoukoliv technikou vybarvit a do konce měsíce října předat zpátky do spolkového domu s názvem mandaly, jménem a věkem autora/autorky. Další možnost realizace mandaly se nabízí ve vlastním výběru mandaly z jakéhokoliv jiného zdroje.

A úplně nejkreativnějším způsobem ztvárnění bude, když si celou mandalu sami nakreslíte a vybarvíte.

Na konci této cesty se rozzáří ucelená barevná výstava jako symbol otisku životní cesty všech generací v našem městě.

„ŽIVOT JE HRA“ – a tak si hrajme a žijme!

Máte chuť si hrát a přitom tvořit společné dílo?

Marcela Černá

MANDALA

Pojďte, postavíme si společně kousek barevné životní cesty nás všech.

Viditelně propojíme životní sílu mládí, dospívání, dospělosti a zralosti.

A jak?

Cest a způsobů vyjádření je mnoho – pro nás se v tuto chvíli nabízí prostor a čas pro vyjádření zcela jedno-duše, hravě a barevně. Půjďme cestou MANDALY.

Co je to mandala?

Mandala vesmírný dokonalý tvar a její formou je kruh. Obsahem je vše uvnitř a symbolizuje propojení detailů do celistvosti. Tak jako život.

S mandalami se setkáváme na každém kroku. Vidáme je dennodenně jako určité symboly. Slunce, měsíc, ptačí hnízdo na stromě, hlavičky ko-pretin, kruhy na vodě...

Pojďme propojit detaily barev a tvarů vykreslených mandal s našimi životy. Propojme cítění a prožívání života všech současných generací a uvidíme

Besedy s osobnostmi města Zruče nad Sázavou

Marcela Černá

Josef Förster

Křeslo pro hosta – to je název nového projektu, který připravujeme od měsíce září a který bude probíhat ve spolkovém domě.

Jedná se o cyklus jednotlivých besed, ve kterých vám každý měsíc představíme zručské osobnosti, s nimiž v průběhu roku 2015 přinášely rozhovory Zručské noviny.

Přijďte si pohovořit s lidmi našeho města, kteří pro svoji výjimečnost danou talentem, schopnostmi, úctyhodnými výkony nebo třeba zajímavým

Prázdninový fejeton

duše nedokáže popřít obrozeneckého ducha a vesele všude kolem sebe šíří osvětlu, velmi často za účasti opovržlivých pohledů blízkého i vzdálenějšího okolí. Z pravověrného učitele se tak rázem v očích široké veřejnosti stává zneuctěný a zdiskreditovaný pošetilec a hnidopich. Ačkoli ostatní na jeho snahy nahlíží jako na profesní deformaci, on ví, že se jedná o jeho poslání.

Fejeton = [...] nepřiliš dlouhý text, který může být o všeličem, ale musí být napsán poutavě, lehce, vtipně. [...] Mezi naše nejvýraznější současné fejetonisty patří Rudolf Křestán [...], který projevuje neobyčejný smysl pro poezii malých věcí a ozvláštňuje každodennost humornou nadsázkou, laskavým vtipem i lehkou ironií (citováno podle publikace Dušana Karpatského Malý labyrint literatury vydané nakladatelstvím Albatros v Praze roku 2001).

LOUČENÍ S LÉTEM

TÁBORÁK, OPÉKÁNÍ ŠPEKÁČKŮ
a POSEZENÍ S HARMONIKOU

9. září 2016 v 10 hodin

NA HŘIŠTI PRO SENIORY

Občerstvení zajištěno, vstup zdarma.

Pořádá:
Město Zruč nad Sázavou – OKŠS – Spolkový dům
ve spolupráci se Žitot 90 Zruč nad Sázavou z.ú.

SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY SPOLUOBČANY!

JAK JSME SE MĚLI NA PRÍMĚSTSKÉM TÁBOŘE

SETKÁNÍ
DĚTÍ, RODIČŮ, VEDOUČÍCH
A VŠECH PŘÍZNIVCŮ,
PROMÍTÁNÍ FOTOGRAFIÍ A VYPRÁVĚNÍ...

V SOBOTU 10. ZÁŘÍ 2016

VE SPOLKOVÉM DOMĚ
II. PATRO, ZASEDACÍ MÍSTNOST
1. TURNUS: 16 – 18 HOD
2. TURNUS: 18 – 20 HODIN

SRDEČNĚ ZVEME – PŘIJÍT A ODEJÍT MŮŽE
KAŽDÝ TAK, JAK MU TO BUDE VYHOVOVAT.

K I N O

OKŠS – Spolkový dům Zruč nad Sázavou
Vás srdečně zve

14. září 2016

na film

„LÍDA BAAROVÁ“

Životopisný / Drama/ Romantický

PŘEDFILM

Začátek: v 18.30 hod
Kde: Spolkový dům, zasedací místnost, II.patro
Vstupné: 50 Kč, člen Filmového klubu 30 Kč

FILMOVÁ KAVÁRNA

Před promítáním si přijďte posedět a popovídat si
do Filmové kavárny (v zasedací místnosti), která pro vás bude
otevřena od 17.30 hod s možností občerstvení – káva, čaj, pamlsky...

Jestřáb kontra matička

Vladimír Radil

Dovolte, bych suše předpokládal, že Foglara všichni znáte tu (pozn.: psáno záměrně takto, postaru). Kdo si nemůže hned vzpomenout, tak ve Vilémovicích pod vsí u řeky je Sluneční zátoka. Dostaneš se tam snadno. Vlastně stačí přejít lávku. Na kraji lesa leží žulový balvan. Nepraštil sem s ním navztekaný čert jako tehdy, když dělal Stvořidla. Kámen je zde záměrně. Vděční Dvojkaři, členové oddílu Dvojka pražských skautů, tady postavili památník svému vůdci Jestřábovi. Tak zněla přezdívk, jež provázela Foglara celý život. Na žulovém balvanu je přibitá pamětní deska a vedle ní hlava bratra Jestřába vyvedena v bronz. Hlava hledí proti proudu řeky. Bronz s léty tmavne, slitina pracuje a kukuč udělané hlavy je rok od roku přísnější.

Může to něco znamenat? Foglar v bronz asi čeká na úplněk. Čeká, až přijde ta noc, kdy měsíc v celé své kráse vystrčí na svět svoje žlutavé panděro a Rikitan, vůdce hochů ze Sluneční zátoky, zazpívá huhňavou píseň, co nemá slov. Mluvíme o Vilémovicích, o chemických reakcích v bronzu a o fázích měsíce. Ale tady a teď to má být o Foglarovi. Co je potřeba o něm vědět?

Když to zkrátíme, co to půjde, tak stačí říci, že Jaroslav Foglar zkusil za svého dlouhého života všechno možné, byl skautský vedoucí, majitel parníku, redaktor časopisu Vpřed z poválečných let, chvílku pracoval i jako soukromý detektiv – očko. Proslavila jej však až literární tvorba. Stvořil pěti chlapců ze staré Prahy – Rychlé šipy. Jejich dobrodružství okořeněná tajemstvím vycházela nejdříve v podobě komiksu v dětském časopise Mladý hlasatel a později se dočkala i románové podoby v knize Záhada hlavolamu. Pro náš kraj má však větší důležitost jiná foglarovka, a to příběh ze života skautského oddílu Hoši od Bobří řeky.

Proč? Větší část románu se totiž odehrává právě ve Sluneční zátoce kousek za Ledčí a Bobří řeka je vlastně Sázava. Jaroslav Foglar to tam dobře znal. Právě do Sluneční zátoky jezdil se skautským oddílem Dvojka už před válkou, pak za protektorátu i po válce. Někteří

z postarších Ledečáků si na to pamatují dodnes. Jestřába s naším regionem spojuje nejen to, že se mu líbilo jezdit stále na stejné místo, ale s Posázavím je spřízněn i geneticky. Jeho matka Marie pocházela z Kácova.

Jakési povědomí o příbuzenských vztazích a obchodě je jediná věc, která podle kulturní antropologie tvoří podstatu lidství a odlišuje tak člověka od ostatní přírody. Příslušníky širší rodiny navštěvujeme na Dušičky, ale zpívá se o nich i v písničkách. Vzpomeňme si na lidový popěvek „Strejček Nimra koupil Šimla“ nebo píseň od slavné skupiny Lunetic „Jsi moje máma“. Zkrátka, každý z nás má někde nějakou přízeň. Jestli bývá vždy příznivá, to už záleží často na něčem jiném.

Může to být případ i Marie Foglarové. Nikdo samozřejmě nedokáže určit, jak velký vliv měla na svého mladšího syna, ale pravdou je, že Jaroslav Foglar nikdy nezaložil rodinu a celý život bydlel s matkou v jednom bytě na Královských Vinohradech. Měl ji rád nade vše. Dal jí dětskou přezdívk Pumík a mluvil o ní vždy v mužském rodě. Dá se mluvit o citové závislosti. Ostatně i paní Marie se na mladšího syna upnula, i když jej dovedla jako dospělého zpražit: „Jak to, že sis vzal krátké kalhoty? Že o tom nic nevím!“

Spisovatelova maminka se narodila jako Marie Fischerová 24. 12. 1877 v Kácově. V rodném domě má číslo popisné 24 a léta se zde nacházel hostinec U Jirušů. Kácov jako rodné město matky Jestřáb nikde neuvádí, ale své příbuzné Fischerovy měl rád. Matčin bratr Josef Fischer byl ustanoven po smrti otce poručníkem Zdeňka a Jaroslava. No a další z bratrů Fischerových se usadil v Ledči. Právě on ukázal Jestřábovi Sluneční zátoku. Za války se dokonce Jestřáb u ledečských příbuzných skrýval před gestapem. Kácov ale nezůstal pro paní Marii místem dětství. Ospalé městečko v zapadlém koutě Čech vyměnila za dynamicky se rozvíjející Kolín. Tady se učila hrát na klavír u dechovkářské legendy Františka Kmocha.

Na počátku nového století se slečna Fischerová z Kácova provdala za Jindřicha Foglara, syna veterináře z Unhoště. Postupně se jim narodili dva synové – Zdeněk (1903) a Jaroslav (1907). Mladá dvojice se často stěhovala. Jindřich trpěl vrozenou srdeční vadou. Kvůli zdlouhavé léčbě se nakonec Foglarovi usadili v Poděbradech. Jindřich Foglar zde nastoupil léčbu a hned první den umírá. Mla-

Povídání Vladimíra Radila

dá vdova odchází s chlapci do Prahy a pronajímá si zde papírnický obchod. Nikdy se znova nevdala a oba syny vychovala sama. Dožila se neobyčejně vysokého věku 102 let. Jaroslav se o ni staral v nemoci i ve stáří, vlastně s ní zůstal až do smrti.

Budiž, Jaroslav Foglar byl hodný matky syn. Hlavní stopu v paměti národa však zanechal jako spisovatel. Vyslechlit dokonce novou odrůdu dobrodružné literatury – foglarovku. Čtenáři si marně hlavu lámou, proč si celkem naivní knížky získaly tak obrovskou popularitu. Za první republiky a ve třech poválečných letech totiž vycházely Foglarovy práce v obrovských edicích a ze spisovatele se stal milionář. Zlaté časy hojnosti však utnul únorový převrat. Nová totalitní moc Foglara na dlouhou dobu odstříhla od čtenářů. Od roku 1948 až do období těsně předcházející Pražskému jaru nevyšla v republice jediná foglarovka. Nové zákazy se logicky dostavily s příchodem normalizace. I v nejhorších dobách však Foglar získával nové čtenáře. Sešity revue Vpřed s otrhanými okraji stránek kolovaly z ruky do ruky.

Ve foglarovkách je dobrodružství, nechybí v nich tajemství, ale zcela postrádají exotiku. Ukazují mladému čtenáři, že každého může potkat něco velmi vzrušujícího, a to nemusí dojít ani za humna. Foglar se navíc dokázal přiblížit dětskému čtenáři zvláštním podtextem. Jeho knihy jsou totiž nepřátelské k dospělým. V knize Hoši od Bobří řeky všemi chlapci oddílu milovaný Rikitan říká: „Dospělí ve vás vidí chuligány. Ukažte jim, že jste jiní.“ Hrdinové foglarovek musí neustále se světem dospělých bojovat a ukazovat mu, že děti nejsou tak špatné, jak si myslí právě dospělí lidé. Útěk do přírody, přátelství, oddíl... to je revolta. Práce, cesta domů a škola je návrat do systému, který rozvrátí i ty nejpevnější charaktery a tam už to Jestřába nezajímá.

Jaroslav Foglar už dávno odpočívá vedle své matky v hrobě na vinohradském hřbitově. Bobří řeka se prodírá mezi balvany, co navztekaný čert náhodou rozházel na Stvořidlech, a foglarovky čtou noví a noví čtenáři.

Dopis z Pivovárku

Ota Kmínek

No co Ti budu, Josefe, povídat... tak si myslím, že doba nazrála k tomu, abych Ti zase něco poslal z Rataj nad Sázavou.

Před pár lety sem byl pozvanej vod mejch kámošů na česko-švýcarský veteránský rallye. Co já, hlavně byl pozvanej můj půllitr. Jawa oháčččko. Tak sem naložil svoje půlkilo do tranzita a odvezl ho bůhvíkam do Švajcu. K tomu sem na ramínko pověsil uniformu esenbáka z padesátek, no tu, co vypadala jak zralá švestka. Pověsil jsem ji taky do toho tranzita a hned na hranicích nákej Švejcar koukal jak mladěj strážce hranic z pošumavský visky, co to vlastně vezu, proč mám v autáku uniformu samá hvězda, k tomu motorok s modrým světlelem a co vlastně sem zač. Povídám mu to a von, že nerozumí německy! Dobře rozuměl, to tak poldové někdy dělaj, ale pak mne odmávnul a za chvíli sem to mydlil do Švajcu. A tam sme pak jezdili po vobou stranách Alp nahoru a dolu po takovejch serpentýnách, že sem za chvíli nevěděl čí sem, motorka půllitr mi ujížděla pod zadkem a vzpomínal sem na decentní tratě jízdy ve středních Čechách.

No ale teď jsem u toho, proč Ti to píšu: Po těch silnicích, co sme jezdili, nejlé kromě nás skoro nikdo, ty silnice se kroutily stovky a možná tisícovky metrů vysoko a zas dolů, tam na teploměru pětadvacet do plusu a nahoře na nule. Fakt supr v mý letní policajtský kůži z padesátek... A bacha, Josefe, všechny ty serpentýny byly dlážděny žulovejma kostkama, né kočičíma hlavama, ale poctivejma žulama tak dvánáct na dvánáct, stejnejma, jako si je pamatuju v českých městečkách ještě z doby, než někomu z radních došlo, že je lepší je vyrepat, bouchnout třeba do Nyderlandu a svý uličky si vyasfaltovat. No fakt, jako bych to slyšel: „Mámo, už nám to pod voknama nebude tak drncat!“

Tak to v Ratajích nad Sázavou neudělali. Tam je silnice samá zatáčka voblečená furt v žule. Vozdobený trávou. Z podhradí až ke hřbitovu. Skoro dva kiláky. A to mne před pár lety inspirovalo.

Tady sme letos jeli šestej ročník závodu do vrchu Rataják. No závodu... Startovalo se po hradem Pirkštejn, to je hrad s útočnou věží někdy ze dvanáctého století. A cíl byl po průjezdu městečkem symbolicky u hřbitova. No, Josefe, chtěli sme fakt závodit na uzavřený trati, a tak sem šel na ty různý ouřady a tam mi vysvětlili, co všechno musím udělat, a že musím mít třeba projekt vobjíždky, to nestačí objíždka, tu musíš nejdřív vyprojektovat! A tak sem z toho udělal jízdu pravidelnosti, to je taková prapodivná náhražka závodů, akorát že se smůže jet v normálním provozu.

Letos sme chtěl omezit počet startujících na šedesát kousků. Teda motorek i autáků zusammen. To se mi nepovedlo. Po loňských pětasedesáti startujících se jich přihlásilo asi pět-

advacet. Říkal sem si dobrý. Ale přijelo jich přes sedumdesát. No posli je domu! A jak je našim dobrým ratajským zvykem, vyhrál každej. Každej, kdo vodstartoval. Každej dostal diplom, kde je napsáno, že dojel na prvním místě. Protože já si myslím, že drčení času pomocí elektronickéjch stopek není to pravý. My sme fakt byli rádi, že to byl veselej závod! Tak jak je to na pamětním listě k závodům, kde je vyfotografovanej, a dokonce kolorovanej první a jedinej závodník můj praděda Lojza Filipů, takto kočí u Lichtenštejnu z Rataj, kterak si to mydlí se strojem o výkonu 2 Hp do kopce zvanýho Rataják při prvním ročníku závodů do vrchu někdy ve čtvrtém roce minulýho století.

To Ti ještě řeknu, že sme ocenili nejstarší stroj závodu – Buicka D35 Jirky Chalupy, kerej byl vyrobenej pouhých 13 let po prvním Ratajáku, tedy v roce 1917. Opět sme poděkovali předsunutý Československý pancéřový jednotce U. S. Army za podíl na osvobození naší vlasti. Poděkování a sud Kozla patřil ratajským hasičům, starostovi Rataj a zároveň startérovi Luboši Kubátovi jsme poděkovali za to, že nám umožnilo Rataják 2016 realizovat a v rekordním tempu všechny odstartoval, skočil na zámek oddat nedočkavý pár snoubenců a v zápětí startoval druhou rozjíždku. A zvláštní poděkování pak všem, který přijeli v dokonalejch dobovejch kostýmech. Nejmenší počet trestných bodů mělo shodně sedm závodníků: Vlastimil Lžičar – Aero 30, r. 1934, Miloš Kašpar – MG TD, r. 1950, Jiří Dibelka s Fordem GPV, r. 1943, Aleš Heřmanský – ČZ 175, r. 1938, Pavel Zeman – JAWA 20 – Pionýr, Jaromír Fialka s BMW E30, r. 1984 a ještě Milan Anděl s nádhernou Škodou 120S Rallye z nedávmdesátého.

No řeknu Ti, Josefe, škoda, že ses nestavil devátýho července v Ratajích nad Sázavou! Viděl bys nevidané. A slyšel bys neslychané! Tak třeba to vyjde za rok.

No co Ti budu povídat!

Infocentrum

Zámek 1, Zruč nad Sázavou, 285 22, Tel.: 327 531 329
e-mail: infocentrum@mesto-zruc.cz, www.mesto-zruc.cz
změna programu vyhrazena
aktuální přehled akcí naleznete vždy na www.mesto-zruc.cz

Kalendář kulturních akcí

OD 23. 4. 2016	ZÁMEK ZRUČ NAD SÁZAVOU – PRO NÁVŠTĚVNÍKY JE ZÁMEK PŘÍSTUPNÝ KAŽDÝ DEN OD 10 DO 17 HOD. (POLEDNÍ PAUZA V ZÁMEČKÉ POKLADNĚ: 11.30 – 12.30 HOD.)
SRPEN – ZÁŘÍ	BAREVNÉ LÉTO BEZ RÁMU – VÝSTAVA OBRAZŮ A KERAMIKY VOLNÉHO SDRUŽENÍ AMATÉRSKÝCH VÝTVARNÍKŮ BEZ RÁMU, POŘÁDÁ OKŠS, ZÁMEČKÁ GALERIE, PLNÉ VSTUPNÉ: 30 KČ, SNÍŽENÉ 20 KČ, DLE OTEVÍRACÍ DOBY INFOCENTRA
3. 9. 2016	MĚSTSKÁ KNIHOVNA – SOBOTNÍ PROVOZ, OD 9 DO 11.30 HOD
OD 5. 9. DO 27. 10	VÝSTAVA MARIE BROŽOVÉ – VELKOPLOŠNÉ OBRAZY KRESLENÉ PASTELKAMI, SPOLKOVÝ DŮM, II. PATRO
7. 9. 2016	KŘESLO PRO HOSTA – BESEDA A KONCERT. HOSTEM POŘADU P. JAROSLAV KONEČNÝ – KATOLICKÝ VIKÁŘ A HUDEBNÍ VIRTUOS PŮSOBÍCÍ 10 LET VE ZRUČSKÉ FARNOSTI, POŘÁDÁ OKŠS, SPOLKOVÝ DŮM A JOSEF FÖRSTER, 18 HOD., VSTUPNÉ 50 KČ, SPOLKOVÝ DŮM, II. PATRO, ZASEDACÍ MÍSTNOST
9. 9. 2016	LOUČENÍ S LÉTEM – SETKÁNÍ SENIORŮ, POŘÁDÁ OKŠS – SPOLKOVÝ DŮM A ŽIVOT 90, OD 10 HOD., VSTUP ZDARMA
10. 9. 2016	PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR – PROMÍTÁNÍ FOTOGRAFIÍ, POŘÁDÁ OKŠS – SPOLKOVÝ DŮM, 1. TURNUS OD 16 HOD., 2. TURNUS OD 18 HOD., SPOLKOVÝ DŮM, II. PATRO, ZASEDACÍ MÍSTNOST
13. 9. 2016	TVOŘENÍ PRO RADOST – HÁČKOVANÉ SLUNÍČKO, POŘÁDÁ ČESKÝ SVAZ ŽEN, OD 14.30 HOD., VSTUPNÉ: 20 KČ, SPOLKOVÝ DŮM, I. PATRO, KLUBOVNA SVAZU
14. 9. 2016	KINO – FILM „LÍDA BAAROVÁ“ , POŘÁDÁ OKŠS – SPOLKOVÝ DŮM. FILMOVÁ KAVÁRNA OD 17.30 HOD. PŘED PROMÍTÁNÍM FILMU. KINO OD 18.30 HOD., SPOLKOVÝ DŮM, ZASEDACÍ MÍSTNOST. VSTUPNÉ: 50 KČ, ČLEN FILMOVÉHO KLUBU 30 KČ
17. 9. 2016	VÝSTAVA DROBNÉHO ZVÍŘECTVA - POŘÁDÁ ZO ČESKÉHO SVAZU CHOVATELŮ ZRUČ NAD SÁZAVOU
17. 9. 2016	POHÁDKOVÝ PLES – UKONČENÍ PRAZDNINOVÉHO PUTOVÁNÍ S PANENKOU HRABĚNKY EMMY. ZÁBAVNÝ PROGRAM, POHOŠTĚNÍ, LOSOVÁNÍ A POHÁDKOVÉ VÝHRY. HOSTEM PLESU BUDE BÁRA ŠTĚPÁNOVÁ, ZAČÁTEK V 10 HOD NA NÁDVOŘÍ ZÁMKU
20. 9. 2016	PUTOVÁNÍ PO IRÁKU – CESTOPISNÁ PŘEDNÁŠKA RNDR. IVA ŠANCE, CSC., POŘÁDÁ OKŠS – MĚSTSKÁ KNIHOVNA, 18 HOD., VSTUP ZDARMA, SPOLKOVÝ DŮM, II. PATRO, ZASEDACÍ MÍSTNOST
20. 9. A 27. 9. 2016	KLUBOVÉ POSEZENÍ , 15 HOD., KLUBOVNA ČESKÉHO SVAZU ŽEN, SPOLKOVÝ DŮM, I. PATRO
22. 9. 2016	DRACULA – MUZIKÁL, ZÁJEZD POŘÁDÁ OKŠS, 19 HOD., HUDEBNÍ DIVADLO KARLÍN, PRAHA, VÍCE INFORMACÍ NA TEL.: 327 531 329
29. 9. 2016	ZÁKLADY KŘESŤANSTVÍ – POŘÁDÁ ČCE ZRUČ NAD SÁZAVOU, SPOLKOVÝ DŮM, II. PATRO, ZASEDACÍ MÍSTNOST, 17 HOD

Ohlédnutí za šestým ročníkem Mezinárodní kytarové soutěže Zruč nad Sázavou 2016

...v rozhovoru s Patrickem Vacíkem

Jiří Říha

SKONČIL JIŽ ŠESTÝ DVOUROČNÍK MEZINÁRODNÍ KYTAROVÉ SOUTĚŽE ZRUČ NAD SÁZAVOU 2016. PTÁME SE PATRICKA VACÍKA, VÝTEČNÉHO ČESKÉHO KYTARISTY, KTERÝ BYL TÉŽ ČLEMEM SOUTĚŽNÍ POROTY:

Jaký byl tento ročník soutěže a jaký vývoj či posun z tvého pohledu soutěž za léta své existence zaznamenala?

Za těch jedenáct let, které uplynuly od doby, kdy se pořádala první soutěž, se mnoho věcí posunout opravdu podařilo. Letos již podruhé ředitel soutěže Jiří Freml přizval k účasti firmu Guitarissimo ze Švédska. Vlastně to je jeden z posunů. Jde totiž o mezinárodní firmu, která prodává noty opravdu po celém světě a jezdí na mezinárodní festivaly, jichž se účastní převážně studující konzervatoří a vysokých škol, ne žáci ZUŠ jako v případě naší soutěže. Přesto se řediteli podařilo majitele této firmy přesvědčit o tom, že přijet ze Švédska do Zruče má smysl. Majitel firmy byl velmi mile překvapen podmínkami, jež mu byly poskytnuty a vůbec průběhem, jak je o všechny účastníky komfortně postaráno. Například toto považuji za jeden z posunů zručské soutěže na mezinárodní úrovni. Druhá věc, jež svědčí o rostoucí oblíbenosti soutěže, je zvyšující se počet soutěžících. Letos jsme měli tuším 66 soutěžících, a to nejenom z České republiky, ale také ze Slovenska, Polska, Ukrajiny, Ruska, Francie a Německa. Považuji za úspěch, že se o naši soutěži v těchto zemích ví. Další věc, která má také vzestupnou tendenci, je úroveň koncertů, které se tady v rámci soutěže konají pro veřejnost. Letos to vyšlo také na nás,

Pražské kytarové kvarteto, ale skutečně velmi zajímavý byl koncert Lukáše Sommera. I když byl trochu méně navštíven, měl opravdu špičkovou úroveň. Náš vzácný host z Německa, pan Fabian Payr, který zasedal v porotě, byl naprosto nadšený. Slyšel Lukáše poprvé a přiznal, že vůbec netušil, že tady v České republice máme takto skvělého kytaristu a zároveň koncertního hráče. Vlastně mu to bylo líto, že o něm dosud nevěděl. Výjimečný byl i workshop právě zmíněného Fabiana Payra, německého skladatele, kytaristy a pedagoga, v němž prezentoval své skladby cílené právě na výuku kytarové hry na „zkuškách“. Měl velký úspěch a mnoho ohlasů. Myslím, že přes tyto semináře, kde se i učitelé mohou dozvědět spoustu zajímavých informací, vede cesta ke zkvalitňování výuky na ZUŠ.

Patricku, ty jsi mladý, avšak velmi statný a zkušený harcovník po mezinárodních soutěžích. Mluvil jsi tu o tom, že zastoupení soutěžících je mezinárodní, že výstavy a doprovodné akce jsou mezinárodní, mezinárodní je i porota. Dokážeš vypíchnout některé body, ve kterých se liší ta naše zručská kytarová soutěž od ostatních mezinárodních kytarových soutěží?

Musím předeslat, že nemám tak velkou zkušenost se soutěžemi zaměřenými na děti ze ZUŠ, ale spíše se soutěžemi týkajícími se studentů konzervatoří a vysokých škol. Nicméně jeden velký bod, který odlišuje zručskou soutěž, je v kvalitě cen, které soutěžící mohou získat. Letos pan Freml sehnal deset kytar, které se rozdaly soutěžícím, což je ojedinělá věc. Vlastně pro každého účastníka, ať vyhrál – nevyhrál, ať byl první,

nebo poslední, měl větší i drobné věcné dary – struny, nebo alespoň dárečky připomínající Zruč, do jejichž přípravy byli zapojeni i lidé místní. Takže to je jedna věc, že každé dítě si odsud něco odvezlo – diplom minimálně za účast a právě tyto věcné dary. Druhý bod, který bych rád vypíchnul, je to, jak tady našťestí funguje bez problémů mezilidská vazba a promítá se i do celkové atmosféry. Je to dáno tím, že se opravdu celý organizační tým navzájem velmi dobře zná díky tomu, že všichni pořadatelé spolupracují na zdejší ZUŠ. Právě porotci, kteří přijeli letos z Německa – pan Payr a pan Matoušek (který je sice původem Čech, ale žije již přes třicet let v Německu) si pochvalovali, jak v pohodě tu vše fungovalo, že všichni se zapojili do práce a nebyl víceméně žádný konflikt. Nenašli nic negativního, co by pokazilo dojem z organizace. To jsou hlavní pozitiva a zároveň věci, které tady jsou a možná jinde tak docela samozřejmě nejsou. Co se týká úrovně soutěže, tak tři z pěti kategorií byly opravdu naprosto špičkové, nabitě velmi dobrými hráči, a to i těmi nejmladšími, což asi nebývá také docela běžné. V květnu jsem byl se studenty na soutěži v italské Goricii, kde také mají několik kategorií pro mladší žáky, a řekl bych, že zdaleka nedosahují té úrovně, jakou máme my tady ve Zruči.

Laureátkou letošní soutěže se stala Karolína Kawuloková. Je to zvláštní, že absolutní vítězkou není účastnice nejvyšší kategorie, ale hráčka ze čtvrté kategorie. Čím zaujala porotu, že vlastně přeskočila všechny ty starší, teoreticky zkušenější, vyhranější...?

To je vlastně zásadní problém žáků ZUŠ, že hrají dobře právě jen do určitého věku – a je to právě zmiňovaná čtvrtá kategorie ve věkovém rozpětí od čtrnácti do šestnácti let. Žáci navštěvují ještě základní školu nebo nižší ročníky střední školy a mají na kytaru ještě hypoteticky dost času a mohou se jí opravdu intenzivně věnovat. Nemají ještě tak intenzivně rozvinutý soukromý život, a tak zvolenému oboru věnují opravdu velmi mnoho. Zvlášť když má žák opravdu dobrého kantora, který ho dobře vede a třeba i „pevnou rukou“ (což je

do jisté míry zapotřebí), se pak projeví: dítě kolem patnáctého roku hraje líp, než později, třeba v sedmnácti, osmnácti, kdy se život už začíná točit kolem úplně jiných věcí než jenom kolem kytary a soutěžení. Nejde vlastně o žádný mimořádný jev – před dvěma lety ve zručské soutěži zvítězila Dominika Švendová, která letos hrála zahajovací koncert, a tenkrát vlastně také ještě byla ve čtvrté kategorii a předčila soutěžící z páté kategorie. To, čím nás Karolína zaujala, bylo, že přes svůj útlý věk dokázala interpretovat skladby výborně nejen z hlediska techniky, která je samozřejmě důležitá, ale navíc dokázala velmi procítěně, velmi inteligentně předvést zvolené skladby a ještě s takovým klidem, že jsme neměli jinou šanci než jí první místo dát.

Čtvrteční koncert Lukáše Sommera neměl valnou návštěvnost, což je velká škoda. Kdybys měl možnost oslovit širší publikum, čím bys je přilákal k návštěvě těchto doprovodných koncertů?

Je to poměrně komplexní otázka. Pokud lidé nemají zájem o vážnou hudbu (i když v případě Lukášova koncertu to nebyla zcela vážná hudba), je samozřejmě složité oslovit úplně všechny a dostat je na takovýto koncert. Mrzelo mě samozřejmě, že účastníci nejmladší kategorie, která měla již po soutěži a po vyhlášení cen, ve většině případů se svým doprovodem odjeli a nezdrželi se na večerní koncert, takže kostel byl poloprázdný. Nevím, do jaké míry a s jakým předstihem byl tento koncert zpropagován; zcela jistě propagován byl. Ale možná je to příznak dnešní doby: Pokud se na plakát neobjeví známé jméno jako např. Štěpán Rak, Lubomír Brabec nebo Pavel Šporcl, což jsou ti čeští klasičtí muzikanti, které skoro každý zná z televize nebo z rádia, tak zkrátka je skutečně těžké lidi na koncert dostat. Něco podobného zažíváme s Matějem Fremlem. Koncertujeme s Pražským kytarovým kvartetem, které existuje už třicet dva let (je stejně staré jako já), a také máme někdy potíže naplnit sál, protože nejsme mediálně tolik zajímaví. Lukáše Sommera znám trochu osobně a myslím si, že si příliš hlavu neláme s tím, jestli hraje pro pět lidí nebo pro pět set. Každ

dopádně v rámci kytarové soutěže/festivalu je poloprázdný sál škoda. Samozřejmě do budoucna bych byl velice rád, kdyby Zručané prokázali přízeň a zájem o klasickou kytaru v jakékoli podobě. Koneckonců když člověk na koncert nepříjde, nemůže říct, jestli je to dobré, nebo špatné, jestli to za něco stojí nebo ne. Je pak klidně možné za umělcem přijít a říct mu, jestli to s vážností či ležérností neprehnal. Je škoda, že se právě tohle přímo od publika nedozvíme. Řešíme si pak jen sami mezi sebou, co se nám povedlo, nebo nepovedlo. Ale my bychom rádi věděli, co si o tom, co jsme předvedli, myslí právě „obyčejní lidé“, kteří zkusili vyrazit na koncert a slyšeli nás poprvé v životě. Doufáme, že se nám za dva roky podaří zpropagovat koncerty lépe a dostat na veřejné koncerty doprovázející soutěž ještě více posluchačů ze Zruče. To by bylo super!

Mnozí vědí, že brzy budeš mít ke Zruči ještě o něco pevnější a osobnější vztah než doposud jen díky kytarové soutěži. Projeví se to nějak na tvém koncertním kalendáři?

Samozřejmě že svatbou se spousta věcí mění a potom, až přijde rodina, bude vše ještě poněkud složitější. Učím na plný úvazek na pražské konzervatoři, mám pár soukromých žáků a jezdíme s kvartetem na koncerty. Myslím, že nic se dramaticky měnit nebude. Samozřejmě se to může stát, že se vnitřní pocit nebo přístup možná bude muset trochu přizpůsobit nové situaci. Ale pokud se nám podaří se přestěhovat z Kladna sem do Zruče, což máme v plánu, naopak si myslím, že některé věci budou i mnohem jednodušší. S Matějem Fremlem hrajeme duo a díky vzdálenosti to zatím máme poněkud složité, co se týká zkoušení i koncertních cest; stejně tak je složité dojíždění na zkoušky kvarteta do Prahy „ze dvou stran“. Možná, že stěhování bude změna k lepšímu a kalendář koncertů bude ještě flexibilnější.

Dodatek na závěr...

Snad jen – rád bych vzkázal všem obyvatelům Zruče: Můžete být opravdu hrdí na svoje město, na lidi, kteří zde působí a snaží se dělat něco pro kulturu, ale také budovat a zlepšovat mezilidské vztahy. Těším se, až tady budu bydlet.

POROTA (P. VACÍK, M. VELEMÍNSKÝ, V. KUČERA, M. MATOUŠEK, M. FREML, F. PAYR), ŘEDITEL SOUTĚŽE J. FREML, TAJEMNICE POROTY T. KRUTILOVÁ, KOORDINÁTORKA K. PATEROVÁ A LAUREÁTKA LETOŠNÍHO ROČNÍKU SOUTĚŽE KAROLÍNA KAWULOKOVÁ S HLAVNÍ CENOU — KYTAROU Z DÍLNY PETRA MATOUŠKA

Brána jazyku otevřená

Šárka Kaňkovská

I tento školní rok měli žáci naší školy příležitost naslouchat a učit se anglickému jazyku ojedinělým způsobem. Díky finanční podpoře zřizovatele nám hned od září zpestřoval hodiny angličtiny náš oblíbený native speaker Tom z Londýna. Obohatil slovní zásobu dětí prvního i druhého stupně novými slovíčky, frázemi z everyday English, postřehy, zajímavostmi a užitečnými informacemi o životě v anglicky mluvících zemích, upevňoval správnou výslovnost dětí. Tomovo působení ve škole bylo pro naše žáky velkým přínosem v překonání ostychu z komunikace s cizincem, v umění naslouchat cizímu jazyku, klást otázky, pohotově reagovat. Takovým příkladem byla i hodina angličtiny, kdy se děti setkaly s Tomovými přáteli z Ameriky a Norska, které si s sebou přivedl do hodin anglického jazyka na druhém stupni. Žáci si při besedě s nimi osvěžili a rozšířili své zeměpisné znalosti, mohli se ptát na věci, které je zajímaly. Na základě těchto setkávání s rodilými mluvčími měli žáci poznat, že "cizí" jazyk není vlastně tak cizí, stačí jen, když se správně používá.

Tom o svém působení na naší škole prozradil:

I had a great time teaching at school in Zruč. The students here are clever, well behaved and willing to learn. The other teachers are

friendly and helpful. I will take this great experience with me in my life back in the UK and hope that the children carry on well with their English. I look forward to meeting them in London on the next school visit here.

Při studiu angličtiny jsme opustili i brány naší školy a na podzim se vypravili procvičovat angličtinu v terénu. Podařilo se nám zorganizovat dva zájezdy na Britské ostrovy. V říjnu žáci odjeli na poznávací zájezd do Londýna a Hastings, v listopadu pak autobus našich dětí s výbornými studijními výsledky vyrazil na studijní zájezd do Eastbourne. Děti zde navštěvovaly anglickou školu a rozvíjely své jazykové schopnosti nejen v komunikaci s tamními učiteli, ale i se svými „náhradními rodiči“ v hostitelských rodinách. Po absolvování kurzu si děti domů odvážely jak anglické certifikáty, tak i spoustu nezapomenutelných zážitků.

Při hodinách angličtiny jsme také měli možnost vyzkoušet moderní metodu vzdělávání, tzv. blended learning, který děti přijaly s nadšením. Při této aktivitě si hravou formou rozšiřovaly a procvičovaly slovní zásobu s využitím obrázků a fotografií na svých počítačích, trénovaly poslech a správnou výslovnost.

V letošním roce se nám podařilo založit anglickou knihovnu, která dětem nabízí knížky rozmanitých žánrů a různých jazykových úrovní většinou i s CD tzv. graded readers. Moc nás těší, že se English library setkala se zájmem našich žáků, a ti ve svém volném

časě čtou či poslouchají angličtinu jen proto, že je to prostě baví.

Poslední školní týden se děti mohou těšit na anglické divadlo v podání herců z pražského The Bear Educational Theatre, kteří si pro naše žáky připravili tři představení různých jazykových úrovní.

Všechny tyto aktivity nám pomohly kvalitativně zlepšit výuku anglického jazyka na naší škole a pevně věřím, že žáky inspirovaly k usilovnějšímu studiu angličtiny i do budoucna. Bude nyní záležet jen na nich, zda nabyté zkušenosti využijí dále v praxi. A právě pomalu blížící se čas prázdnin je pro to ideální příležitost.

Škola hrou, poznání hrou!

Blanka Olišarová

Již kdysi dávno učitel národů Komenský vynesl onen známý výrok, že pro osvojení poznatků je důležité, aby byla „škola hrou“. Stále více u dětí pozorujeme silnou touhu bavit se. Škola jim už nemá zprostředkovat pouze poznání světa, ale navíc by jim měla poznatky servírovat zábavně. Ideálně tak, aby žáci nevěděli, že při zábavě si zároveň i osvojují poznatky. A právě k tomu nám pomáhají naše PROJEKTOVÉ DNY.

upravený vždy věku a ročníku žáků. Součástí je také péče o čistotu okolí školy. Věřím, že poté, co byly děti nuceny obléci jednorázové rukavice, vyzbrojit se pytlí na odpadky a sesbírat vše, co do okolí školy nepatří, si žádné z nich nedovolí odhodit plastový sáček od chipsů jen tak do trávy. Každopádně – Den Země je velikou školou života a jejím hlavním cílem je žákům naší základky připomenout, že tam někde za okny domů je svět plný zajímavostí, krásy i přísného řádu a stojí za to se s ním blíže seznámit.

Novinkou v letošním školním roce

rád zvířata, nemůže mít rád ani lidi. A prostřednictvím péče o ně se učíme vycházet i s druhými lidmi. Vždyť pro nic za nic se neříká, že někdo je mazaný jako liška, jiný chytrý jak delfín nebo další bručí jako medvěd. Lidé odjakživa přenášeli zvířecí vlastnosti na sebe sama. Naučíme-li se rozumět, jaké vlastnosti má to které zvíře, naučíme se rozumět i ostatním kolem nás. A kdo by neměl zvířátka rád?

Neméně důležitý je projektový den. Naše město, který je opět realizován na prvním stupni. Zaměřuje se na praktické poznání města, ve kterém většina žáků žije. A ti ostatní sem přinejmenším jezdí do školy. Je určité dobré znát spolky, které ve městě nejen pomáhají, ale nabízí další možnosti jak naložit s volným časem. Kde jinde načerpat trochu „duševní útechy“ než v knihovně nad dobrou knihou? A kdo nám pomůže v případě nějakého neštěstí? Kdo dbá na naši bezpečnost? Vždyť je paráda prohlédnout si hasičské auto, které mám doma od Vánoc jako hračku, nebo omrknout pěknou uniformu policistů? A co takhle projít si sám cestu k nějakému zajímavému místu ve Zruči? To budou mamka s tátou koukat, až jim ukážu, kam bych je chtěl vzít na výlet. Vždyť tohle město dobře znám, tady chodím do školy a zde se neztratím.

Starší žáky je potom třeba vzdělávat nejen kulturně, ale i sportovně, vytáhnout je tu a tam ven z pokoje hezky do přírody. Povědomí o kulturním dědictví Kutné Hory, našeho okresního města, si rozšiřují žáci 7. ročníku v rámci projektu Středověká Kutná Hora. Při návštěvě města stříbra získají nejen povědomí o tvrdé práci horníků, kteří museli rubat v dolech, aby měli alespoň na skývu chleba, a přitom každodenně riskovat svůj život, ale zároveň mohou obdivovat krásu gotického umění. Vždyť ne nadarmo se pyšní Kutná Hora svým umístěním na seznamu UNESCO. A cestou zpět, unaveni exkurzem do historie a umění našich předků, si můžou skočit třeba na kebab.

Naproti tomu žáci 8. ročníku mají příležitost pořádně si protáhnout nohy a načerpat do plic zdravý vzduch při svém výstupu na Sněžku v rámci projektu Naše hory. Alespoň na chvíli se tak vžijí do kůže větrem ošlehaných horalů a zdolají tento nejvyšší vrchol Čech. Nejen v zimě jsou hory krásné, své si zde lze užít i v rámci pěší turistiky. A i když máme jazyk na vestě a nohy pomalu vypovídají službu, přeci jen – ten pohled z vršku hory za to stojí. A pokud ani toto nepřinese útechy, tak můžeme alespoň rodičům a přátelům poslat jedno selfičko ze Sněžky.

byl projekt Karel IV., kdy si žáci připomenuli život tohoto velkého panovníka. Naším cílem bylo nejen vybavit žáky historickými poznatky o Karlu IV. a jeho době, ale zejména ukázat jim, v čem spočívá velikost jeho činů. Život krále byl zmapován do největších podrobností: žáci napříč všemi ročníky poznali erby z Karlovy doby, seznámili se s památkami, u jejichž zrodu stál, spočítali např. vzdálenosti mezi jednotlivými pražskými památkami založenými Karlem IV. atd. Při putování po Evropě, Praze, prozkoumávání zásad heraldiky nebo odhalování krásy korunovačních klenotů uplatnili žáci své poznatky z matematiky, výtvarné výchovy, zeměpisu a dalších předmětů. Díky tomuto propojení předmětů mohli žáci žasnout nad délkou trasy, kterou tvořila tzv. Královská cesta v Praze. A co si takhle zkusit někdy namísto návštěvy KFC tuto Královskou cestu s mámou a tátou projít? Snad při příští návštěvě Prahy.

Některé projektové dny zahrnují pouze vybrané třídy. Děti na prvním stupni pravidelně každý rok podnikají cestu za poznáním do zvířecí říše v rámci Dne zvířat. Zde se dozví zajímavosti ze života jednotlivých živočichů, o fungování jejich těla, způsobech života na souši, ve vodě i ve vzduchu a učí se milovat i němou tvář kolem nás. Vždyť ten, kdo nemá

Žáci při projektových dnech jsou jako houby – aniž by to tušili, při hraní vstřebávají zajímavé informace, které díky uvolněnosti jejich mysli mají větší šanci utkvět v hlavě a nevylétnout druhým uchem zase ven. A přidáme-li nějakou tu zajímavost, pikantnost ze života slavných osobností nebo se nám povede něčím zcela výjimečným a nečekaným ohromit dětskou mysl, dočkáme se toho krásného pocitu, kdy děti zvolají: „Tak tohle je teda hustý!“ Čeští nářadí sice nevidí časté používání tohoto přídavného jména možná rádi (vždyť hustá je možná tak špatně uvařená krupicová kaše), ale v očích žáků jde o nejvyšší možné slovní ocenění.

Jedním z adeptů na získání tohoto ocenění je každoročně projektový Den Země. V rámci tohoto jednoho dne žáci celé školy poznávají nejen své nejbližší okolí (co se vůbec rozkládá za oknem mého pokoje, kde hraju hry na PC), přírodu (která zahrnuje rozhodně více než jen ten zelený proužek trávníku před domem/panelákem) a její zákonitosti, včetně toho jak přírodu chránit. Zároveň mají příležitost prakticky si vyzkoušet některé dovednosti, které už díky modernizaci doby ovládá čím dál méně mladých lidí. Vždyť kolik dětí ze základní školy kdy drželo hrábě, selo plodiny, vytrhávalo plevel a podobně? Jednotlivé třídy se řídí jasně daným programem, který je

ABSOLVENTI
7. ROČNÍKU I. STUPNĚ
VÝTVARNÉHO OBORU ZUŠ
ZE TŘÍDY UČITELKY L. ŘÍHOVÉ
29. 6. 2016 NA DERNISÁŽI
ZÁVĚREČNÉ VÝSTAVY
V GALERII ZUŠ "NA MOSTĚ".
ZLEVA: JIŘÍ DĚDIČ,
ŠTĚPÁNKA JELÍNKOVÁ,
BARBORA BÍLKOVÁ,
LENKA ŘÍHOVÁ,
RADKA KUBIŠTOVÁ,
VERONIKA VIKOVÁ
FOTO: ING. F. BÍLEK

**Noví zájemci o studium na základní umělecké škole
mohou ještě ve dnech 29. – 31.8. 2016 v ZUŠ
kontaktovat učitele uměleckých předmětů, o něž mají zájem.**

Zprávy z radnice

Usnesení Zastupitelstva města

Zastupitelstvo města na svém 15. zasedání, konaném dne 20. 6. 2016,

schvaluje

- přijetí dotací z programů SFDI zaměřených na zvýšení bezpečnosti dopravy na níže uvedené akce: „Zruč nad Sázavou – chodník Chabeřická“ ve výši 487 000 Kč; „Zruč nad Sázavou, rekonstrukce chodníků – ulice Vlašimská“ ve výši 1 161 000 Kč. ZMě pověřuje starostu města podpisem smlouvy o poskytnutí dotace na každou akci;
- celoroční hospodaření města a závěrečný účet města Zruč nad Sázavou za rok 2015 bez výhrad;
- účetní uzávěrku města Zruč nad Sázavou;
- prodej vyznačené části pozemku p. č. 1408/1 v k. ú. Zruč nad Sázavou do vlastnictví: Věra a Jan Blahovi, Okružní 702, 285 22 Zruč nad Sázavou, za kupní cenu 150 Kč/m²;
- prodej vyznačené části pozemku p. č. 2834/1 v k. ú. Zruč nad Sázavou do vlastnictví: Ladislav a Dana Blažejovských, Jablonová 846, 285 22 Zruč nad Sázavou za kupní cenu 150 Kč/m². Veškeré náklady spojené s převodem bude hrant kupující;
- poskytnutí finančního daru obci Chabeřice na úhradu částečných nákladů na rekonstrukci povrchu ulice od ČOV k Chabeřickému mlýnu ve výši 560 000 Kč. ZMě ukládá starostovi přepracování na návrhu darovací smlouvy a pověřuje jej jejím podpisem;
- uzavření Smlouvy o spolupráci veřejných zadavatelů mezi Středočeským krajem a městem Zruč nad Sázavou a pověřuje starostu podpisem této smlouvy;
- přijetí dotace z Ministerstva zemědělství ČR, dotační program č. 16 Udržování a obnova kulturního dědictví venkova, podprogram A – Údržba a obnova stávajících kulturních prvků venkovské krajiny na akci: „Rekonstrukce – obnova sochy sv. Vavřince“;
- přijetí dotace z Ministerstva zemědělství ČR, dotační program č. 16 Udržování a obnova kulturního dědictví venkova, podprogram A – Údržba a obnova stávajících kulturních prvků venkovské krajiny na akci: „Oprava kapliček ve Zruči nad Sázavou“;
- uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu města se společností LOKO – MOTIV na akci „Hurvínkem na XXV. královské stříbrné Kutné Hory“ ve výši 5 000 Kč a pověřuje podpisem smlouvy starostu města;
- přijetí dotace z Ministerstva pro místní rozvoj ČR, Integrovaný regionální operační program, 19. výzva – Technika pro integrovaný záchranný systém na akci: „Pořízení velkokapacitní požární cisterny na dopravu vody pro JSDH Zruč nad Sázavou“ ve výši 7 119 392,40 Kč;
- 4. úpravu rozpočtu města na rok 2016 navýšením příjmů a výdajů o částku 11 136 400 Kč;

bere na vědomí

- závěrečný účet dobrovolného svazku obcí „Mikroregion Posázavský kruh“ za rok 2015

pověřuje

- Ing. Jaroslava Bělinu zastupováním města Zruč nad Sázavou na jednání valné hromady Vodohospodářské společnosti Vrchlice – Maleč, a. s., které se bude konat v pondělí 27. 6. 2016.

Usnesení Rady města

Rada města na svém 41. zasedání, konaném dne 13. 6. 2016,

schvaluje

- žádost českého svazu ochránců přírody o bezúplatný výlep plakátů na plakátovací plochy města;
- udělení licence na provozování zvláštní osobní linkové vnitrostátní dopravy pro linku 200 996 Vlašim – Zruč nad Sázavou;
- na základě žádosti a zdůvodnění nájemce objektu „bufetu“ ve sportovní hale Jiřího Krčmáře o snížení nájemného a úhrad za služby těchto nebytových prostor na dobu měsíců květen – srpen 2016 na jednu pětinu;
- uzavření darovací smlouvy na financování sportu ve městě ASMO CZECH, s. r. o., Modrá 1080, 285 22 Zruč nad Sázavou;
- uzavření dodatku ke smlouvě o poskytování profilu s poskytovatelem firmou OTIDEA a. s., Na Příkopě 988/31, 110 00 Praha 1;
- smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti IE-12-6003942/VB/1, Zruč nad Sázavou, KH_0568, Nová škola, přepojení kabelů NN s firmou ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV – Podmokly;
- uzavření dodatku č. 4 k pojistné smlouvě č. 7720482069 a dodatku č. 19 k pojistné smlouvě č. 7720085251 s pojistitelem Kooperativa, a.s., Vienna-Insurance Group, Pobřežní 665/21. 186 00 Praha 8;
- uzavření smlouvy o umístění technologického, anténního stožáru, na budově zámku s firmou STARNET, s. r. o., České Budějovice;
- uzavření darovací smlouvy s firmou JIS, spol. s. r. o. na XII. festival leteckých amatérských filmů;

souhlasí

- s čerpáním rezervního fondu ve výši 99 888,49 Kč. Finanční částka bude použita k dalšímu rozvoji činnosti Základní umělecké školy Zruč nad Sázavou;
- s přijetím věcného daru od společnosti Hudební dům s. r. o. na 6. ročník Mezinárodní kytarové soutěže Zruč nad Sázavou 2016, která se koná ve dnech 23. – 25. června 2016;

29. červen byl pro mnohé zcela obyčejný den, ale pro nás končí „devátáky“ byl něčím výjimečný. Jako prváci jsme se „devátáků“ báli, koukali se na ně nahoru a říkali jim dobrý den a teď nastal poslední den na naší síce malé, ale pro nás nejlepší škole. Je až neuvěřitelné, jak těch devět let rychle uběhlo. Jako by to bylo včera, když jsme s nervozitou brali do ruky tužku a učili se psát a počítat. O přestávkách jsme vzorně svačili a také někdy zlobili. Slušně jsme se hlásili o hodinách a dostávali jen samé jedničky. Tyto dny jsou již bohužel pryč. Chtěla bych za nás, za všechny poděkovat obětavým rodičům za to, že nám věřili a podporovali nás v našem snažení, občas i se zaťatými zuby. Děkujeme naší paní ředitelce a všem učitelům, kteří nás toho tolik naučili, i když to s námi neměli vůbec jednoduché. Poděkování patří i panu školníkovi a našim kuchařkám. Vy všichni jste nám dali slušný základ do života a teď už je jen na nás, jak s ním naložíme. Doufám, že další školní léta budou stejně pozitivní, úspěšná a rozesmátá jako doteď. (redakčně kráceno).

Autorka, Radka Kubištová, je bývalou žákyní 9. B.

Zdeňka Kuželková

Prázdniny se překulily do své druhé poloviny a začátek školního roku na sebe nedá dlouho čekat.

Stavební práce jsou ve školce v plném proudu, a kdo jde okolo, ví, že je ještě hodně co dělat, než bude vše tak, jak má být.

Provoz jedné třídy bude k dispozici pro děti rodičů, kteří již nemají možnost zajistit si hlídání, a to od 5. 9. 2016. Žádám rodiče, aby informovali o docházce svých dětí v době ome-

Zprávy z Malostranské

zeného provozu (kdo bude docházet od 5. 9. 2016) na kontaktním čísle ředitelky tel.: 730 514 027 nebo e-mailem.

Telefonní číslo bude k dispozici od 20. 8. 2016 (zahraniční dovolená).

Do budovy se bude vstupovat přes ředitelnu. Další informace vám opět poskytneme.

Děkuji za pochopení a přeji krásný zbytek prázdnin.

Oznamujeme všem rodičům, že školní rok bude začínat se zpožděním, předpokládáme od října 2016 (přesné informace se včas dozvíte na našem webovém portálu).

Technika – obor budoucnosti

Ivana Stará

Technický kroužek má za sebou první rok existence. Tento úspěšný projekt školy, města a strojírenských firem ve Zruči nad Sázavou umožňuje dětem připravit se na svou budoucí kariéru. Touto cestou je provází dva zaměstnanci firmy Wikov Sázavan – Lukáš Matoušek a Jaroslav Pátek. Lukášovi je 25 let, vystudoval obor Strojírenství s maturitou na Gymnáziu, SOŠ a VOŠ Ledeč nad Sázavou. Pracovní zkušenosti získal ve firmách Bosch Diesel Jihlava a Wikov Sázavan na různých pozicích obsluhy CNC strojů. Jeho záliby jsou sport, bojová umění, četba, rybaření, tuning a zahradnické práce. Jardovi je 24 let, studoval na stejné škole jako Lukáš, ve firmě Wikov pracuje jako programátor CNC strojů. Rád natáčí videa na youtube, streamuje, baví ho vyrábět pěkné věci ze dřeva a malování. Jaký byl z jejich pohledu první rok technického kroužku?

Celý školní rok jste vedli technický kroužek ve zručské základní škole. Jakou měly hodiny náplň, co děti vyráběly a co je nejvíce bavilo?

Lukáš: „Prvotním cílem tohoto projektu bylo probudit v dětech zájem o technické obory a vyzdvihnout jejich manuální a tvořivé schopnosti. V tomto duchu jsme se za pomoci kolegů z firem zapojených do projektu snažili celý rok sestavovat různé drobné projekty tak, aby bylo možné pracovat jak s mladšími žáky, tak i s těmi staršími. V některých lekcích jsme probírali teoretické základy technologií a učili základy technického kreslení. To vše bylo doplněno například sestavováním elektromotorů či důmyslnou hrou s mechanickými stavebnicemi Merkur. Nevynechali jsme ani přenesení základů technického kreslení do praxe rozměrováním, následnou výrobou a sestavením prtačích budek i funkčních modelů letadel. Celá tato náplň byla doplněna o soutěže v manuální zručnosti a sestavování dílů z laseru v model letadla. Myslím, že je velice těžké říci, co děti zabavilo nejvíce, jelikož měl každý z projektů něco do sebe a každého bavilo něco jiného. Myslím však, že nejvíce zapůsobily kratší projekty s rychlejší vidinou výsledku, např. funkční modely letadel nebo menší sestavy Merkuru, a samozřejmě soutěže a už praktické, či vědomostní, za které bylo možné získat body, a tak vyhrát tablet.“

Jarda: „Začínalo se Merkurem, což děti bavilo a rády se k němu vracejí. Dále to bylo podle firem. Stavěly se elektromotorky, prtačí budky, létací draci, modely letadýlek (jedny ze dřeva, které létaly, a druhé z plechu pro výstavu), lepili jsme různé papírové modely atd. Díky tomu se děti naučily používat různá nářadí a zčásti číst plánky a výkresy. Nejvíce je bavily věci, co netrvají na výrobu

dlouho, a je vidět jejich tvorba. Například výroba létacích letadýlek zabrala tři týdny a čtvrtý týden se s nimi létalo.

To všechny bavilo. Naproti tomu byla výroba prtačích budek složitější a delší, trvala cca 6 – 7 týdnů. Většinu to přestávalo bavit. Než se totiž prkna narýsovala, nařezala, obrousila atd., uplynula dlouhá doba a jim přišlo, že se pořád neblížíme konci.“

Zlepšila se u dětí, které navštěvují technický kroužek, manuální zručnost? Považujete to za důležité?

Lukáš: „Myslím, že u většiny dětí jsou vidět pokroky, a to nejen v manuální zručnosti, ale i v systematickém myšlení, což je pro následující studium technických oborů velice důležité.“

Jarda: „Podle mne se manuální zručnost u dětí zlepšila výrazně. Ze začátku některé ani nevěděly, jak mají správně použít šroubovák a klíč, což mě dost překvapilo. Netušily, že je rozdíl mezi pilkou na železo a pilkou na dřevo a mnoho dalšího. Někdo se dokonce až tady dozvěděl, jak se různé nářadí jmenuje, k čemu a hlavně jak se používá.“

Při výuce jste spolupracovali s místními strojírenskými firmami. Co dětem návštěva těchto firem přinesla?

Lukáš: „To je velice složité říci. Mladší žáci berou vše formou hry a bylo pro ně důležité, aby si mohli vše osahat a také vidět, kde například pracují jejich rodiče. Většina z nich měla při návštěvách mnoho dotazů, které mnohokrát zamotaly hlavu i těm nejotrlejším průvodcům. Mohu se však domnívat, že tyto návštěvy postrčí mladší žáky do dalšího ročníku technického kroužku. Co se starších týká, myslím si, že většina z nich měla možnost poznat, že práce není jen o tom sedět v kanceláři a že šikovných

rukou je málo. Někteří se po návštěvách firem začali více soustředit na kvalitu práce a jejich dotazy (hlavně žáků devátých ročníků) více směřovaly ke studiu technických oborů nebo k technické problematice.“

Jarda: „Většina dětí se na návštěvy firem těšila. Jen starší žáci takové nadšení nesdíleli, protože v někte-

rých firmách byli už několikrát se školou a teď znovu s námi. Uvítali by spíše návštěvu strojírenských škol, aby věděli, do čeho by popřípadě šli a jak to na takové škole vypadá.“

Na dvě anketní otázky nám odpověděli zástupci zručských firem:

TRW Autoelektronika s. r. o. Petr Mikolášek, supervizor výroby

Wikov Sázavan s. r. o. Martina Vaněčková,

asistentka generálního ředitele

ASMO Czech s. r. o. Miloš Říha,

HR & Purchasing & IT Senior Manager

Co si děti mohly ve vaší firmě vyzkoušet nebo vyrobit? Co se jim ve vaší firmě líbilo, o co se nejvíce zajímaly?

Mikolášek: „Při návštěvě našeho závodu si děti prohlédly proces výroby a testování spínačů do automobilů. Děti si samy mohly zkusit rozebrat naše výrobky na jednotlivé díly a seznámit se s konstrukcí výrobků. Během technického kroužku si děti vyráběly modely letadel a draky. Cílem bylo rozvinout manuální zručnost, tvořivost, technickou představivost a pečlivost. Děti bavilo rozebírat naše výrobky a zkoumat, co je uvnitř. Měly radost, když si mohly zalétat s vlastnoručně vyrobeným modelem letadla.“

Vaněčková: „Děti si prošly výrobní halu, dívaly se pod ruce zkušeným zaměstnancům při práci na strojích. Ukázali jsme jim programování CNC strojů přes počítač. Nejvíce se dětem líbil program na konstrukci jednotlivých výrobků, kde si samy mohly vyzkoušet, jaké to je pracovat na pozici programátora/konstruktéra.“

Říha: „ASMO se při přípravě projektu snažilo zachovat hlavní myšlenku působení technického kroužku a tou je manuální zapojení dětí do různ-

ných aktivit. Ve zvolených aktivitách si děti vyzkoušely manuální zručnost v podobě drobných testů, skládání modelů, soutěží v zatloukání hřebíků. Vyráběly ozdobné destičky s nápisy pomocí razidla a v neposlední řadě zhotovily vlastní jednoduchý elektromotor. Věříme, že prohlídka závodu ASMO přesvědčila děti o organizaci a systému fungování japonské nadnárodní společnosti a ukázala jim odlišnosti od standardních výrobních závodů, se kterými se seznámily v jiných společnostech. Zajímaly se především o technické vybavení našich linek a samozřejmě hledaly a zdravily své příbuzné, kteří u nás pracují.“

Proč považujete za důležité zapojení vaší firmy do technického kroužku?

Mikolášek: „Cílem je probudit v dětech zájem o techniku, technické obory a procvičit jejich manuální zručnost. Ukázat jim, jak lze aplikovat znalosti z geometrie, matematiky a fyziky. Při výrobě modelů musely děti rýsovat, dopočítávat míry, určovat polohu těžiště apod. Výsledkem tohoto snažení by mělo být více absolventů technických škol, kteří by mohli najít uplatnění na trhu práce.“

Vaněčková: „V dnešní době je stále důležitější vzbuzovat v dětech zájem o techniku a prohlubovat manuální zručnost. Zapojením do projektu očekáváme zvýšení zájmu dětí o technické obory, které nebyly v posledních letech příliš populární. Je důležité dětem ukázat, jak mohou po ukončení studia pracovat, že práce ve strojírenství již není „špinavá“, ale může být velice zajímavá a hlavně čistá.“

Říha: „Přestože Technický kroužek zažil svou teprve první sezónu, včetně všech svých počátečních problémů a nastavení, společnost ASMO Czech s.r.o. považuje za velmi důležité, abychom podpořili rozvoj a dovednost žáků ZŠ v technických oborech a určitou měrou se pokusili povzbudit žáky v zájmu o technické obory a ukázali jim budoucnost spojenou s pokračováním v těchto aktivitách ať už ve formě dalšího vzdělávání (např. prezentací středních technických škol), ale hlavně ve formě možnosti uplatnění v jejich budoucím profesním životě. Nyní je na nás, jak budeme aktivní a připravíme pro děti

program, který má naději na úspěch. Musíme vylepšit své působení a poučit se z chyb, které letos nastaly. Jedná se o práci s dětmi a v tomto rozsahu se celý projekt musí ještě vylepšit.“

Technický kroužek bude probíhat i v novém školním roce. Zájemci se mohou přihlásit e-mailem: mvaneckova@wikov.cz nebo telefonicky: 327 533 302, 606 021 016.

FOTO: ARCHIV ZŠ

Letní příměstský tábor ve Zruči nad Sázavou

Marcela Černá

O letních prázdninách v měsíci červenci proběhl již čtvrtý ročník příměstského tábora pořádaného městem Zruč nad Sázavou.

Pro velký zájem jsme letos otevřeli dva týdenní turnusy. Zázemí pro celou skupinu bylo vždy ve spolkovém domě, kam ráno děti přicházely a odkud odpoledne odcházely domů. Jako bonus byla společná noc z pátku na sobotu.

A co všechno jsme na táboře prožili?

První den jsme se prostřednictvím her vzájemně seznamovali a pak následovalo rozdělení do tří týmů. Každý tým si ve vzájemné spolupráci vytvořil název, týmový pokřik, vlajku a pokladnici.

A tak se postupně začala rozjíždět hra, kdy na začátku někam vstoupím, začínám tam patřit, vnímám, čeho jsem součástí, znám symboly svého týmu a otevírá se

přede mnou několikadenní cesta, na níž svým přístupem, chováním, nápady a tvořením spoluvytvářím něco, za co se dokážu postavit. „Ano, tohle je můj tým, já jsem jeho součástí a společně táhneme za jeden provaz!“ A tato myšlenka – něco jako pomyslná červená nit táborového příběhu, na sebe vázala hry, výlety, tvoření... tak, aby každé dítě mohlo projevit to, co umí, v čem se cítí jistě, ale také aby mělo možnost se něco nového naučit a nechat se inspirovat ostatními dětmi i dospělými.

A nyní pouze ve zkratce výčet táborových aktivit, které jsme společně prožili – výtvarné tvoření, tvoření z keramické hlíny v Centrinu, bowling, agility, Vodácké muzeum, Kolowratská věž, Dům přírody, hora Bláník, putování za pokladem hraběnky s městskou policií, odpoledne s profesionálními hasiči, zručský zámek a park, dětské hřiště, chytání ryb s rybáři, noc ve spolkovém domě a filmová pohádka na dobrou noc.

V sobotu dopoledne zazvonil zvonec – tábora je konec a budeme se těšit za rok zase na shledanou! Kdo by měl zájem vědět o našem táborovém příběhu víc – je srdečně zván v sobotu 10. září na promítání fotografií a vyprávění. Od 16 do 18 hodin se budeme věnovat prožitkům z 1. turnusu a od 18 do 20 hodin bude prostor a čas pro 2. turnus. Přijít a odejít může každý tak, jak mu to bude vyhovovat.

Na závěr bych ještě velice ráda poděkovala všem dospělákům, kteří nám věnovali volný čas a energii, svou aktivitou se zapojili do našeho programu a celkově přispěli k nádherným táborovým prožitkům.

z pohledu uvedené problematiky dělí město na tři území.

Jsou to místa, kam je vstup zvířat a zejména psů zakázán. Jedná se například o sportoviště, dětská hřiště, školské areály a některá parková zeleň, vždy však jsou tato místa označena příslušnou tabulkou.

Dále jsou to území, kde je možný pohyb psů pouze na vodítku. Tato místa jsou taxativně stanovena a uvedena ve vyhlášce.

Nakonec jsou to místa ve vyhlášce stanovaná jako prostory pro volné pobíhání psů a výcvik psů. Jedná se o prostory, kde nemusí být pes na vodítku ale vždy pod neustálým dohledem doprovázející osoby.

Osoba, která kontroluje pohyb zvířete, je povinná z veřejného prostranství odstranit pevné nečistoty způsobené zvířetem, zejména pevné exkrementy, a je povinná zajistit označení psa při pohybu po veřejném prostranství evidenční známkou.

Může se zdát, že přísnějšími pravidly jsou trestání hlavně ti poctiví, ale dost dobře nejdou stanovit pravidla odlišně na psa malého nebo velkého, hodného či zlého nebo pro majitele poctivého či neukázněného. Pravidla

platí pro všechny stejná a záleží jen na každém z nás, jaký k dané věci zaujmeme postoj. Musíme si však uvědomit, že vlastnictvím psa nemůžeme obtěžovat či jakýmkoliv způsobem omezovat své okolí. Někomu se může zdát pohyb psa bez vodítka bezpečný, v jiném muže vyvolat pocit nebezpečí.

V poslední době je městem a městskou policií evidováno stále více stížností na neukázněný pohyb pejskařů, a to zejména po místní cyklostezce. Jedná se o pohyb psů buďto na dlouhém vodítku, nebo na volno bez vodítka, kdy je podstatným způsobem ztěžován pohyb rychlejším uživatelům cyklostezky. Zde je městské policii často vyčítáno, že v místě situaci neřeší a neprovádí kontroly. Proto by si určitě zasloužil poděkování autor článku některého z minulých čísel Zručských novin, který své setkání se strážníkem na cyklostezce prezentoval ve svém příběhu.

Na závěr bych Vám chtěl popřát bezpečný pohyb po městě, a to jak bez psa, tak i se svým čtyřnohým přítelem a ujistit Vás, že setkání se strážníkem nemusí být vždy až tolik nepříjemné.

Zprávy z radnice

ukládá

- zveřejnit záměr města na prodej pozemku p. č. 2510 v k. ú. Zruč nad Sázavou;
- do jednání ZMě předložit žádost společnosti LOKO – MOTIV o individuální dotaci na akci „Hurvínkem na XXV. královské stříbření Kutné Hory“ a doporučuje uzavření veřejnoprávní smlouvy na částku 5 000 Kč;
- předložit do jednání ZMě návrh darovací smlouvy s obcí Chabeřice na finanční dar k úhradě nákladů na rekonstrukci povrchu ulice od ČOV k Chabeřickému mlýnu;

bere na vědomí

- zápisy o výsledku kontrol nahrazující interní audit města a Základní školy Zruč nad Sázavou provedené firmou ON–OK Libina s. r. o.;

doporučuje

- do jednání ZMě předložit Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2016 – Požární řád města Zruč nad Sázavou.

Rada města na svém 42. zasedání, konaném dne 20. 6. 2016,

schvaluje

- na základě zveřejněného záměru města na výběrové řízení „Výměna rozvodů vody v I. ZŠ Zruč nad Sázavou“ jako nejvýhodnější pro město nabídku firmy Stavení firma Pazdera s. r. o., Vlasáková 1635, 258 01 Vlašim;
- zveřejnit záměr města na vypsání výběrového řízení na akci „Zruč nad Sázavou – chodník Chabeřická“ a „Zruč nad Sázavou, rekonstrukce chodníku – Vlašimská“;

bere na vědomí

- přijetí Ivy Porubské na pracovní pozici účetní ÚSC s nástupem 1. 7. 2016.

Rada města na svém 43. zasedání, konaném dne 27. 6. 2016,

schvaluje

- na základě doporučení bytové komise schvaluje místní pořadník uchazečů o byty ve vlastnictví města sestavený na období od 1. 7. 2016 – 30. 6. 2017;
- zveřejnit výběrové řízení na dodavatele služeb spojených s provozováním LDS od 1. 1. 2017;
- na akci: „Zruč nad Sázavou – chodník Chabeřická“ a „Zruč nad Sázavou, rekonstrukce chodníků – ulice Vlašimská“ uzavřít smlouvu na výkon činnosti technického dozoru investora s Lubošem Benešem, K Bažantnici 1007, 285 22, Zruč nad Sázavou;
- nabídku firmy LK ADVISORY na kompletní zpracování žádosti o dotaci z MMR IROP na akci „Rekonstrukce hasičské zbrojnice ve Zruči nad Sázavou“;
- nabídku firmy Stavební poradna s. r. o., Průběžná 48, České Budějovice na kompletní zpracování výběrového řízení na akci „Pořízení velkokapacitní požární cisterny na dopravu vody pro JSDH Zruč nad Sázavou“;
- uzavření dodatků č. 2 k pojistným smlouvám č. 17720911416 a č. 7720918867 s pojistitelem – Kooperativa pojišťovna, a. s., Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8 a pověřuje starostu města podpisem dodatků;
- objednat u firmy Projekt Světla, v. o. s., Habříská 616, 582 91 Světla nad Sázavou technický a autorský dozor projektanta na akci „Výměna rozvodů vody v I. Základní škole“;

souhlasí

- s umístěním včelstev pana Jana Sixty na pozemku p. č. 2374 v k. ú. Zruč nad Sázavou;
- s mimořádnou odměnou pro ředitelky MŠ Malostranská a MŠ Na Pohoří dle předložených návrhů;
- s pokračující spoluprací s klubem Panenky ČR;
- s navázáním spolupráce při organizování prodejních trhů mezi městem a firmou Aleš Tihý spol. s. r. o.;

ukládá

- zveřejnit výběrové řízení na pozici vedoucího odboru vnitřních věcí Městského úřadu Zruč nad Sázavou, dle zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, v platném znění;
- tajemnici MěÚ připravit návrh smlouvy o poskytování služeb ve společnosti EnEng s. r. o. na dobu určitou od 1. 8. do 31. 12. 2016;
- zveřejnit záměr města na pronájem zahrádek na částech pozemku p. č. 1849/5 v k. ú. Zruč nad Sázavou (513 m² a 210 m²);

bere na vědomí

- přijetí Mgr. Jitky Trojanové na pozici rozpočtáře MěÚ;
- vyhlášení výběrového řízení na pozici řidiče, údržbáře a prací spojených s údržbou města;
- Výroční zprávu Rodinného centra Setkání za rok 2015;

neakceptuje

- nabídku firmy Amper Market, a. s., Antala Staška 1076/33a, Prah 4, IČO: 241 28 376 z důvodu nevyřešené fakturace za prosinec 2015;

navrhuje

- do smlouvy o dílo na akci: „II/336 Zruč nad Sázavou, Dubinská ulice vč. Křižovatky III/3369“ jako oprávněného zástupce města Zruč nad Sázavou ve věcech technických Ing. Milana Růžičku a ve věcech smluvních Mgr. Martina Hujera.

Psí život aneb „Tak mám psa, no a co“

str. Pavel Antoš

Je to již více než tři roky, co vešla v platnost nová Obecně závazná vyhláška města Zruč nad Sázavou č. 1/2013, upravující pohyb zvířat a zejména psů po veřejném prostranství. Představitelé města v té době reagovali na dlouhodobě se opakující stížnosti na neukázněné majitele psů a novou vyhláškou stanovili nová přísnější pravidla.

Pojďme si nyní tato pravidla ve stručnosti připomenout.

Na celém území Města Zruč nad Sázavou je zakázáno volné pobíhání psů, to jest pohyb psa bez dozoru, přítomnosti fyzické osoby. Vyhláška

Zprávy z radnice

Rada města na svém 44. zasedání, konaném dne 11. 7. 2016,**schvaluje**

- žádost Krajského úřadu Středočeského kraje o udělení licence na provozování veřejné osobní linkové vnitrostátní dopravy pro linku „Ledeč nad Sázavou – Praha“;
- přijetí dotace pro Základní školu Zruč nad Sázavou pro projekt „Otvíráme se světu“ ve výši 16 133,00 EUR v rámci programu ERASMUS+, grantovou smlouvu a koordinátora projektu Mgr. Ivanu Starou;
- podání žádosti Základní školy Zruč nad Sázavou o finanční podporu z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, Šablony pro MŠ a ZŠ I, prioritní osa 3 – Rovný přístup ke kvalitnímu předškolnímu, primárnímu a sekundárnímu vzdělávání, pro projekt „Šance pro všechny“ ve výši 1 145 235 Kč;
- objednat trofeje do zásobovací chodby a loveckého vstupního sálu zámku od prof. Ing. Miloslava Vacha, CSc., dle předložené nabídky;
- uzavření smlouvy o dílo se Skupinou historického šermu a dobové hudby Páni z Kolína na zajištění programu na Historických slavnostech ve Zručí nad Sázavou dne 6. 8. 2016;
- objednat nákup chladicího a mrazicího zařízení do školní jídelny od Miloše Studničky, Poděbradova 228, 258 01 Vlašim;

ukládá

- zveřejnit Oznámení předběžných informací do Věstníku veřejných zakázek na akci „Pořízení velkokapacitní požární cisterny na dopravu vody pro JSDH Zruč nad Sázavou“;
- zveřejnit výběrové řízení na veřejnou zakázku „Provozování lokální distribuční soustavy elektrické energie“ a popsat následující firmy: Eneng s. r. o., Rektorská 149/9, 108 00 Praha 10;
- ČEZ Energetické služby, s. r. o., Výstavní 1144/103, 706 02 Ostrava – Vítkovice; Českomoravská distribuce s. r. o., Fráni Šrámka 1217/7, 370 01 České Budějovice. RMě jmenuje komisi v tomto složení: Mgr. Martin Hujer, Ing. Ivo Šimek, CSc., Miloslav Bareš, náhradník Ing. Milan Růžička;
- objednat geometrický plán na rozdělení pozemků v lokalitě „Nad Ovčím“ p. č. 2538/5 a 2538/6 v k. ú. Zruč nad Sázavou dle předloženého návrhu a následně prodej předložit do jednání ZMě;
- předložit do jednání ZMě kupní smlouvu s prodávajícím Povodí Vltavy, s. p., Holečkova 8, 150 24 Praha 5 na nákup pozemků p. č. 1360/4 a p. č. 1360/2 v k. ú. Nesměřice;
- pokračovat v jednáních o odprodeji vyznačených částí pozemku p. č. 1620 a po vypracování geometrického plánu zveřejnit záměr na prodej části tohoto pozemku a následně předložit prodej do jednání ZMě;

bere na vědomí

- výsledek auditu Ministerstva financí ČR zaměřeného na kontrolu projektu „Zručský zámek ožívá – III. etapa“;
- výroční zprávu o činnosti a hospodaření společnosti Prostor plus o. p. s. za rok 2015;
- výroční zprávu I. Základní školy Zruč nad Sázavou za školní rok 2015/2016 programu „Škola s hvězdičkou“;
- postup při mimořádném odměňování ředitelů školských zařízení, jejímž zřizovatelem je město.

Rada města na svém 45. zasedání, konaném dne 25. 7. 2016,**schvaluje**

- žádost DS CENTRIN CZ s. r. o. o umístění informačního banneru na plot dětského hřiště směrem do ulice 1. máje;
- žádost SDH Želivec o zapůjčení devíti kusů pivních setů na konání hasičské soutěže v Želivci dne 27. srpna 2016;
- zapůjčení prostor Zručského dvora, zapůjčení 9 ks pivních setů a zapůjčení 15 ks odpadkových košů Lukáší Vilimovskému za účelem konání hudebního festivalu ve dnech 27. a 28. srpna 2016. RMě povoluje prodloužení hudební produkce do 2.00 hodin;
- uzavření Smlouvy o spolupráci mezi městem Zruč nad Sázavou a Lubošem Tvrdíkem a pověřuje starostu jejím podpisem. Předmětem smlouvy je souhlas s umístěním mobilního WC na cyklostezce ve Zručí nad Sázavou;
- smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene služebnosti inženýrské sítě mezi městem Zruč n. S. jako budoucí oprávněnou osobou a Správou železniční dopravní cesty, státní organizací jako budoucí povinnou ze služebnosti a pověřuje starostu jejím podpisem;

Z městského úřadu
aktuálně slovem i obrazem

Martin Hujer

Obnova sochy sv. Vavřince

V Kutnohorské ulici při výjezdu z města byla v dřívějších dobách socha sv. Vavřince. Její pozůstatky po odstranění náletových dřevin nyní snáze naleznete naproti Malostranské ulici. Tajemnice města zpracovala žádost o dotaci na Ministerstvo zemědělství. Dotace nám byla přidělena a na realizaci byla vybrána firma Jan Jelínek. Oprava včetně zhotovení sochy bude stát 430 tis. korun.

Kapličky v novém kabátě

Město získalo další dotaci z Ministerstva zemědělství na opravu kapličky na Dubině a kapličky u nového hřbitova pod rozhlednou. Tyto dvě rekonstrukce budou stát 460 tis. korun. Dotace je 70%. Realizace již probíhá.

Uzavírka Vyhliďkové ulice

V ulici Vyhliďková došlo k poškození části opěrné zdi. V délce necelých 20 m bude znovu postavena. Oprava bude probíhat o prázdninách, ulice nebude průjezdná.

Výsadba zeleně ve Zručském dvoře již na podzim

Na podzim dojde k výsadbě zeleně ve Zručském dvoře. Jedná se zejména o živé ploty a pár menších stromů. Na akci město obdrželo 95% dotaci od Středočeského kraje. Výsadba bude stát necelých 200 tis. korun.

Myčka pro pečovatelskou službu

Naše pečovatelská služba zakoupila novou myčku, která poslouží zejména na omývání jídlonosičů pro roznos obědů. Myčka stála něco málo přes 60 tis. korun a Středočeský kraj na ni poskytl 57 tis. korun z humanitárního fondu.

Vybavení pro infocentrum zlepší služby pro turisty

Další drobností je nová multifunkční kopírka do našeho infocentra. Zde do třetice město získalo podporu od Středočeského kraje.

Nová cisterna pro naše dobrovolné hasiče

Město bylo úspěšné s podáním dotace na novou cisternu pro naše dobrovolné hasiče. Děkujeme naší zastupitelce Jitce Trojanové za vzorné zpracování žádosti o dotaci. Město získalo 85% z částky 8 mil. korun. Naši hasiči budou tak mít srovnatelnou techniku jako profici. Město vyhlásí výběrové řízení na dodavatele. Další připravovaná žádost o dotaci se týká hasičské zbrojnice pod zámek. Jedná se o stejný dotační titul jako u cisterny – IROP (Integrovaný regionální operační program). Na rekonstrukci zbrojnice je připraven projekt včetně stavebního povolení. Přejme našim hasičům, ať je naše žádost úspěšná!

Asfaltování v ulici Dvouletky

Výstavba vodovodu do Chabeřic a Kácova v úseku ve Zručí skončila. Proběhly potřebné tlakové zkoušky a nyní je možné opravit asfaltové povrchy. Část nad novým vodovodem platí Chabeřic a Kácov a zbytek vozovky zaplatí město Zruč. V době vydání tohoto čísla novin by měl být nový povrch ve Dvouletkách v celé šíři již hotový.

Vyasfaltováno ke mlýnu

I v úseku silničky od čističky ke mlýnu je výstavba vodovodu ukončena. Na přelomu června a července byl položen nový asfaltový povrch v délce 1,35 km až ke mlýnu. Tato silnička je ve vlastnictví Chabeřic, ale je více využívána Zručany a navazuje na Zručskou cyklostezku. Proto se zastupitelé Zruče rozhodli přispět k tomu, aby byl zhotoven nový povrch v celé šířce. Polovina nákladů jde z akce vodovodu a o zbývající částku 700 tis. se podělily Zruč a Chabeřice. Zruč přispěla částkou 560 tis. korun. Přejeme všem cyklistům a bruslařům pěkné zážitky na novém úseku!

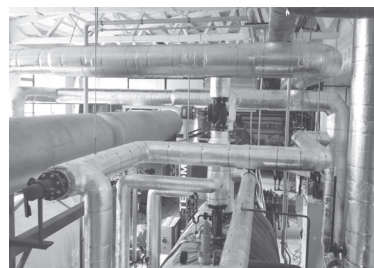
Chodníky v ulicích Vlašimská a Chabeřická se postaví v letošním roce

Další úspěšné žádosti města o dotace se týkají chodníků ve Vlašim-

ské ulici po obou stranách a nového chodníku od Vekend po ulici Osvobození (podél hlavní silnice Chabeřická u sídliště Slunný Vrch). Děkujeme Státnímu fondu dopravní infrastruktury (SFDI), že schválil obě naše žádosti. Město přes prázdniny vybere firmu a na podzim se chodníky postaví. Rozpočet na obě akce před výběrovým řízením je 2 mil. korun. Dotace tvoří necelých 70%. V ulici Chabeřická je vyprojektováno nové veřejné osvětlení, které bude v návrhu rozpočtu města na příští rok.

Rekonstrukce plynové kotelny Wekto pokračuje dle harmonogramu

Modernizace městské kotelny Wekto Na Výsluní zdárně pokračuje. V současné době dochází k zapojování nových plynových kotlů a kogenerační jednotky. Budují se nové spalínové cesty do komína. Vše by mělo být na novou topnou sezonu připraveno.

Demolice mostu přes Ostrovský potok ukončena

Mostek přes Ostrovský potok je již zdemolován a začíná se připravovat betonování základů. Nový most je vyprojektován širší než původní, bude mít chodník a také větší průtočnost. Práce potrvají do listopadu letošního roku. Do té doby nebude Nábřeží ulice průjezdná. Stavbu provádí firma Calipsum (ve Zručí stavěla novou benzínku) v ceně 2,3 mil. korun. Na akci byla získána dotace ze Středočeského kraje ve výši 1,18 milionů korun.

7 mostů za 17 let

Po dokončení mostku u restaurace Na Ostrově v letošním roce tak bude zakončena oprava všech mostů na území města. V roce 1999 byl postaven nový silniční most přes Sázavu ve Vlašimské ulici. V roce 2002 byl vybudován silniční most u střelnice. V roce 2008 došlo na lávku u stadionu a v roce 2011 byl postaven nový silniční most přes Ostrovský potok u náměstí MUDr. Svobody. V roce 2013 byla rekonstruována lávka u Domahore, v roce 2015 pak došlo na mostek přes Pardidubský potok u tenisových kurtů. Pokud se uskuteční realizace Zručské cyklostezky II. etapa, přibude 8. mostek ve městě přes Ostrovský potok u soutoku se Sázavou.

Rekonstrukce MŠ v plném proudu

Rekonstrukce školky v Malostranské ulici zdárně pokračuje. Přístavba vstupní části se během července schová pod střechu. Na zahradě školky vyrostlo malé víceúčelové hřiště. Akce je plně hrazena z rozpočtu města. Stavbu provádí ledečská firma Atos za cenu 3,9 mil. korun. Akce skončí v září letošního roku.

Obnova zeleně bude pokračovat

Město nechalo zpracovat II. etapu revitalizace zeleně v našem městě. Jedná se zejména o lokality sídliště Slunný Vrch, přilehlé ulice a Na Výsluní. Lokalita Poštovní ulice, Náměstí Míru, parčík u evangelického kostela, zahrady školek a další drobnější lokality. Na akci byla podána žádost o dotaci a čekáme na výsledek. Projekt připravil stejný projektant jako I. etapu – pan inženýr Bažant ve spolupráci s městem a občany (proběhlo veřejné setkání).

12 milionů pro Zruč

Naše město jako v minulých letech podává žádosti o dotace, které slouží na různé investiční a neinvestiční projekty. Bez těchto finančních prostředků by rozvoj našeho města postupoval pomaleji. V letošním roce známe výsledek u 19 našich žádostí o dotaci. Z 19 žádostí jsme byli v 15 případech úspěšní. Jedná se například o nové hasičské auto, chodníky ve Vlašimské a Chabeřické ulici, výsadbu zeleně ve Zručském dvoře, dvě kapličky, sochu sv. Vavřince v Kutnohorské ulici, myčku pro pečovatelskou službu, most přes Ostrovský potok, veřejně prospěšné práce, vybavení infocentra, historické slavnosti města a o pečovatelskou službu. Neúspěšné žádosti se týkaly rekonstrukce školky, úpravy oplocení ve sportovním areálu, dýchacích přístrojů pro hasiče a sochy sv. Vavřince (s tou jsme pak uspěli v jiném fondu).

Ve hře máme další 3 podané žádosti (Cyklostezka II. etapa, Revitalizace zeleně – II. etapa a Vzdělávání úředníků) a jedna žádost se připravuje. O výsledcích vás budeme informovat.

Výměna rozvodů vody v ZŠ

Během prázdnin dojde v naší Základní škole Na Pohoří k výměně rozvodů studené vody. Původní potrubí z konce 70 let je zanesené. Nové potrubí nainstaluje firma Pazdera z Vlašimi za cenu 1,3 mil. korun.

Bezpečněji na železničních přejezdech

České dráhy dokončily zabezpečení přejezdů na území našeho města. Železniční přejezd u Domaňovic, u staré vodárny, ve Dvouletkách a u čističky je nově vybaven světelnou signalizací. Dále byla dokončena výstavba nového železničního mostku u čističky a skončila tak výluka na trati do Čerčan.

Příprava nových projektů

Město zahájilo projektové práce na těchto akcích: Rekonstrukce staré školy v Želivci, Oprava páteřní komunikace v areálu Sázavanu, Veřejné WC ve Zručském dvoře (v prostoru pod Stavebninami Kolumbina) a Rekonstrukce prostor obou vináren na zámku.

Revitalizace sídliště Na Pohoří a Sadu Míru

Začala příprava na projektu revitalizace obou sídlišť. Jedná se zejména o rekonstrukci chodníků, parkovacích míst, městského mobiliáře, sběrných míst na odpadky a částečně zeleně. Proběhlo setkání s občany obou lokalit a v dohledné době by se mělo začít projektovat. Projekt bude rozdělen na několik etap. Město se pokusí na I. etapu projektu v příštím roce (nejspíš horní část sídliště Na Pohoří – vyřešení parkování u sportovní haly) získat dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj.

Den otevřených dveří 9. září 2016

Zveme širokou veřejnost na den otevřených dveří do Technických služeb a Správy majetku. Bude možné si prohlédnout novou budovu včetně zázemí pro zaměstnance a autopark Technických služeb. Případné dotazy zodpoví naši zaměstnanci. Očekávat Vás budeme v pátek 9. září od 14.00 – 17.00 hod.

V minulém díle jsme si slíbili, že se přesuneme s naším seriálem na druhý konec městečka. V dnešní Jiřícké ulici najdeme na místě č. p. 77 stanici Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje. Zastavíme se u docela pohnuté historie tohoto místa. Majitelem domu byl pan Arnošt Protiva, který kromě zemědělského hospodářství provozoval obchod dobyt看kem. První zprávu v našem archivu nacházíme z r. 1921, kdy staví novou kolnu. Byl velmi pilným stavebníkem. V r. 1926 staví konírnu (obr. č. 1), v r. 1927 novou stodolu a v r. 1928 chlév s kolnou (obr. č. 2). Dařilo se mu zřejmě dobře a obchod s dobyt看kem prosperoval. Pak však přišly dvě pohromy. V r. 1929 byl jeho dům a hospodářská stavení poničeny větrnou smrští, která se přehnala přes město, a v r. 1930 vyhořelo obytné stavení do základů. Škoda byla tehdy vyčíslena na 80 tisíc korun. V r. 1932 však už dokončuje pan Protiva dům nový o třech bytových jednotkách. Z dokladů lze vyčíst, že se i dost zadlužil a že na jeho majetek v souvislosti s neplacením daní měla být vyhlášena exekuce. V r. 1942 se v parcelním protokolu pro obec Zruč nad Sázavou již dozvíme, že stavení č. p. 77 je majetkem pana Josefa Chaloupky. V r. 1948 provádí ONV Ledec nad Sázavou nucený výkup. Majetek přechází do rukou státu a je dán do užívání státním statkům. Nejprve je zde státní traktorová stanice, později dílny Státního statku Uhlířské Janovice. Po roce 1990 je majetek vrácen potomkům rodiny Chaloupkových. V první polovině devadesátých let odkupuje nemovitost hasičský záchranný sbor a postupně zde buduje stanici, kterou známe dnes.

Zprávy z radnice

• zveřejnění záměru na pronájem místnosti v nízkoprahovém centru Kotelna Zruč nad Sázavou;

neschvaluje

• uzavřít smlouvu pro vypracování projektu pro územní řízení a pro stavební povolení v rozsahu prováděcího projektu na akci: „Regenerace panelového sídliště“ podle předložené studie s firmou Design, M.A.A.T., s. r. o., IČO 625 49 201, Převrátílská 330, 390 01 Tábor. Se společností se bude dále jednat;

doporučuje

• ZMě schválit navýšení příspěvku z rozpočtu města ve výši 100 000 Kč na pořízení gastrolinky a digestoře;

souhlasí

• s doplněním kamerového systému do sportovní haly od firmy ROLL – AUDIO Praha za cenu uvedenou v nabídce. Objednávku zašle OKŠS;
• se zpracováním odborné studie „Pojištění majetku města“ od Ing. Gabriely Staré, Ph.D.;

jmenuje

• komisi pro hodnocení nabídek uchazečů na akci: „Pořízení velkokapacitní požární cisterny na dopravu vody“ v tomto složení:

Členové hodnotící komise:	Náhradníci:
1. Mgr. Martin Hujer	1. JUDr. Alena Hajská
2. Mgr. Jitka Trojanová	2. Ludmila Vlková
3. Bc. Kristýna Jirkovská	3. Ing. Ludmila Plášilová;

ruší

• usnesení č. 276/2016 ze dne 27. 06. 2016 a bere na vědomí vyhlášení nového výběrového řízení na pozici řidiče, údržbáře a prací spojených s údržbou města. RMě jmenuje členy výběrové komise ve složení Ing. Ludmila Plášilová, Bc. Kristýna Jirkovská, Míloslav Bareš a náhradnice Martina Vavříčková;

bere na vědomí

• vyhlášení výběrového řízení na pozici zahradník – arborista. RMě jmenuje členy výběrové komise ve složení Ing. Ludmila Plášilová, Bc. Kristýna Jirkovská, Renata Šimková a náhradnice Ludmila Vlková;
• vyhlášení výběrového řízení na pozici elektrikáře. RMě jmenuje členy výběrové komise ve složení Ing. Ludmila Plášilová, Bc. Kristýna Jirkovská, Ondřej Vorlíček a náhradník Míloslav Bareš.

Rada města na svém 46. zasedání, konaném dne 2. 8. 2016,

schvaluje

• na základě zveřejněného výběrového řízení na akci „Zruč nad Sázavou – chodník Chabeřická“ a „Zruč nad Sázavou, rekonstrukce chodníku – Vlašimská“ schvaluje jako nejvýhodnější pro město nabídku firmy BES s. r. o., Sukova 625, 256 17 Benešov a pověřuje starostu města podpisem smlouvy o dílo.

Zruč zmizelá a mizející XXIV.

Jiří Klatovský

FOTODOKUMENTACE: ARCHIV STAVEBNÍHO ÚŘADU

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji Městskému úřadu, Sboru pro občanské záležitosti a paní Kmochové za krásně strávené odpoledne.
Ludmila Hořtová

Děkuji Městskému úřadu a Sboru pro občanské záležitosti za přání k mým narozeninám.
Milada Kryštofová

Děkuji Městskému úřadu a Sboru pro občanské záležitosti ve Zruči nad Sázavou, zároveň i paní Peroutkové a Maxové za gratulaci a dárky k mým narozeninám.
Jaroslava Lebedová

Děkuji Městskému úřadu, Sboru pro občanské záležitosti a Svazu chovatelů drobného zvířectva za přání k mým narozeninám.
Bohumil Kahoun

Děkuji Městskému úřadu a Sboru pro občanské záležitosti za přání k mým narozeninám.
Oldřich Hejzlar

Děkuji všem zaměstnancům domova pro seniory Centrin za vzornou péči, kterou poskytovali mému otci **Josefu Vaněčkovi** po celou dobu jeho pobytu v domově. Zvláštní poděkování pak patří ošetřujícímu personálu na sedmém patře, kde byl otec ubytován.
Jana Vaněčková, dcera

Chtěla bych tímto vyjádřit poděkování za soustrastné projevy a kondolence všem přátelům a známým k úmrtí mého tatínka, pana **Jana Stibora** z Prahy, který zemřel 27. 5. 2016.
Dcera Jana Kučabová s manželem Jaroslavem

ŘÁDKOVÁ INZERCE

♦ Koupím JAWA, ČZ – motocykl, moped, skútr, vozík PAV. Jak s doklady i bez. Možno i díly a vraky. Děkuji. Telefon: 777 589 258.

♦ Koupím garáž ve Zruči nad Sázavou. Tel.: 777 139 047.

♦ **Sháním garáž k pronájmu nebo ke koupi ve Zruči nad Sázavou. Kontakt: 737 622 315.**

♦ Koupím byt ve Zruči nad Sázavou, nejlépe Na Pohoří nebo Dvouletky, ale možno i jinde. Tel.: 605 865 286.

♦ Prodám 2 ks letní pneu 185x65x14 zn. Barum, vzorek 6 mm, 2 ks letní pneu 185x65x14 zn. Semperit vzorek 5 mm. I jednotlivě. Cena celkem 500 Kč. Tel.: 607 887 830.

♦ Prodám stavební pozemek (bývalý sad) v obci Krasoňovice, výměra 1.777 m² + podíl na přístupové cestě 164 m². Nádherné výhledy, klid, 30 ovocných stromů. Elektro na hranici, vrt pro studnu. Cena 630.000 Kč, tj. 325/m², při rychlém jednání cenově zvýhodnění. Tel.: 777 263 296.

**Zámecký
hostinec**

**Stále otevřen
dle otvírací doby**

Hotová jídla – minutky

Rozvozy jídel za 68 Kč

Tel. 732 954 759

**Svatby – narozeniny
firemní akce**

VZPOMÍNKA

Ráda bych poděkovala rodině a známým za vzpomínku na mého manžela
Aloise Koloucha, který zemřel 6. srpna 2015.

Dne 14. 8. to byl rok,
co nás náhle a navždy
opustila bez slůvka rozloučení
manželka, maminka, babička
a prababička **Jarmila Prokopová**.
Stále vzpomínají manžel, dcery Jarmila
a Jana s rodinami, vnoučata a pravnoučata.

Město Zruč nad Sázavou

Odbor Technických služeb a Správy majetku

Na Úvoze 1040, Zruč nad Sázavou

ZVOU

na Den otevřených dveří

v pátek 9. září 2016

14.00 – 17.00 hodin

areál Technických služeb

a správy majetku

- možnost prohlédnutí nové administrativní budovy
- autoparku Technických služeb

www.mesto zruc.cz

Poskytovatel sociálních služeb CENTRIN CZ s.r.o.

Dobrý den, paní Mgr. Heleno Franclová, jste jednatelkou společnosti Centrin CZ s.r.o., můžete nám ji blíže představit? Kdy tato společnost vznikla, ve kterých městech působíte?

“Společnost Centrin CZ s.r.o. vznikla v únoru 2007, od července 2007 je registrovaná jako poskytovatel sociálních služeb Krajským úřadem Středočeského kraje dle zákona 108/2006 Sb. o sociálních službách. Jinými slovy, letos jsme oslavili 9. výročí života společnosti a příští rok nás čeká kulaté. Vše začalo v mé domovině - ve Zruči nad Sázavou, kde jsme začali přijímat klienty v dubnu 2007, krátce poté bylo otevřeno zařízení v Praze a v Unhošti fungujeme již pátým rokem.”

Celkem zajišťuje činnost ve třech typech pobytových sociálních služeb: domov pro seniory, domov se zvláštním režimem a odlehčovací služby.

Můžete nám fungování těchto služeb více přiblížit? Co všechno zahrnuje do péče o klienty?

“Jsme soukromou organizací, která dnes poskytuje dlouhodobé i krátkodobé komplexní sociální služby a perfektní zázemí již téměř 300 seniorům. Speciální pozornost věnujeme klientům, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodu některého typu demence. Péče poskytovaná všem uživatelům spočívá v zabezpečení nadstandardního ubytování a stravování, poskytování nepřetržité ošetrovatelské a zdravotní péče, v pestré nabídce kulturních, společenských a zájmových aktivit, i duchovního vyžití klientů. Usilujeme především o to, aby uživatelé žijící v domově byli nezávislí, co nejdéle soběstační, aby nezustali izolovaní, nebyli odloučení od okolí, žili běžným způsobem života a jejich individuální potřeby byly naplněny.”

Ve společnosti Centrin CZ s.r.o. probíhají zásadní změny, a to jak v postupném zlepšování vybavení domova pro vyšší komfort klientů, tak v zlepšování pracovních podmínek zaměstnanců. Můžete nám k tomu říct více?

“Snažíme se všechna zařízení průběžně zdokonalovat, v ničem nepolevovat, jít neustále kupředu. Ve všech zařízeních musí být evakuační výtah, bezbariérové koupelny, to jsou velmi časově a finančně náročné záležitosti. Ale nejde jen o technickou stránku věci, myslíme i na potěšení našich uživatelů, ve Zruči nad Sázavou je to aktuálně například keramická pec, která slaví velký úspěch, a v Unhošti letos budujeme pro klienty krásnou zimní zahradu.”

Jaká je vaše zaměstnanecká politika, jak vytváříte stabilní jádro pracovníků pro váš stále progresivní záměr, jaké benefity nebo jiné způsoby odměn nabízíte?

“Vždy hledáme skvělé lidi a chceme jim nabídnout práci, která pro ně bude mít smysl. Aktuálně zaměstnáváme přes 200 lidí. Automatický nárok na zvýšení mzdy platí pro všechny zaměstnance již po odpracování prvního roku a s každým dalším rokem mzdový výměr zaměstnance stále roste. Dále zavádíme do praxe odměnu za dosažení životního jubilea, příspěvek na dopravu, příspěvek na penzijní připojištění, náborové příspěvky, poskytnutí placeného zdravotního volna – 3 sick days ročně. A nabízíme i další zaměstnanecké benefity, např. volný vstup do posilovny v Unhošti, bezplatné rehabilitační masáže, solárium Ergoline 300 Super Power máme k dispozici zase ve Zruči nad Sázavou.”

To celé zní velice působivě. Získali jste již nějaká ocenění, do kterých by se promítly Vaše snahy a pestré záměry? Účastníte se soutěží také s klienty?

“Společnost Centrin CZ je držitelem certifikátu shody systému managementu kvality s požadavky ČSN EN ISO 9001 : 2009 pro oblast poskytování sociálních služeb. Rovněž je držitelem statutu akreditované vzdělávací instituce a oficiálně vedena jako příklad dobré praxe. Domov pro seniory ve Zruči nad Sázavou je držitelem certifikátu Značky kvality se čtyřmi hvězdičkami a patří mezi oceněná senior centra roku 2012. Také klienti v našich zařízeních jsou motivováni k účasti v celorepublikových soutěžích, kterých se účastní s velikým úspěchem. Jen v roce 2015 získali naši uživatelé ocenění ve vysoce postavených soutěžích, jako je např. Senior roku, Šikovné ruce našich seniorů, Senioři mezi námi, atd. Ale za ten největší úspěch a ocenění považujeme, když se stav klienta po nástupu do našeho zařízení zlepší. To je ta nejvyšší hodnota a nejlepší uznání naší práce.”

Zapojujete do práce s klienty i nějaké lidské prvky? A jaký volíte přístup k Vaším zaměstnancům, fungujete čistě na bázi profesní, nebo máte nejen společný cíl, ale i cestu?

“Naše domovy se společně s vybranými mateřskými a základními školami zapojily například do projektu Mezi námi, nebo Babičko, dědečku, vyprávěj. Cílem je bourání mezigeneračních bariér, a to především mezi nejmladší a nejstarší populací naší společnosti, jejich společné setkávání a poznávání. V posledních 2 letech se ale také mně a našim dalším 8 pracovním narodilo miminko. Chceme naše děti učit lásce a úctě ke stáří, pořádáme společná setkání, při kterých navštěvujeme naše zařízení ve Zruči nad Sázavou, Unhošti a Praze. Pro naše klienty jsou děti velkým potěšením, povzbuzením i dodáním pozitivní energie, protože v našich náručích život nejen končí, ale také začíná.”

PRO POSÍLENÍ TÝMU AKTUÁLNĚ PŘIJÍMÁME ŠIKOVNÉ KOLEGY NA POZICE ZDRAVOTNÍ SESTRA S REGISTRACÍ, PEČOVATEL/KA – PRACOVNÍK V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH. ADRESA: CENTRIN CZ S.R.O., NÁM. MÍRU 597, ZRÚČ NAD SÁZAVOU, WWW.CENTRIN.CZ, EMAIL: PERSONALNI@CENTRIN.CZ, TEL: 725 292 767.

Z atletických oválů

Petr Dubják

Lukáš Gabko

Josef Tůma

Mladí atleti přivezli neuvěřitelných deset medailí

Zručtí mladí atleti Jiskry se zúčastnili ve Zdislavicích (rekreační areál Peklo) 11. ročníku atletických závodů Běh pro radost a přivezli spoustu skvělých cen. V kategorii předškolních chlapců na trati 250 m si doběhl pro 2. místo Antonín Maxa, Jan Bělina skončil třetí. Tereza Lapáčková na stejné trati v kategorii nejmladších žákyň vybojovala rovněž bronzovou medaili. V nejmladších žácích (1) Matěj Svo-

republiky dostaveníčko právě v sobotu 11. června v krásném prostředí vlašimského parku, aby poměřili své síly na Vlašimské desítce, Pětce pro všechny a pěti doprovodných dětských závodech. Akce se zúčastnili i mladí zručtí atleti. Do všech zmíněných závodů se registrovalo 245 běžců (z toho 93 do dětských závodů). Počasí všem přálo, bylo bez deště a ideálních cca 19° C s polojasnou až oblačnou oblohou. Na start se nakonec postavilo 224 běžců, do cíle zdárně dorazilo 221 z nich. Trať jsme dle názoru všech připravili krásnou, ale také náročnou. Nechyběly lesní cesty, kořeny, obrubníky, kostky, asfalt, seběhy i výběhy. Snad jste si tak užili nejen závod samotný, ale také prostředí trati, kdy jste mohli vidět Starý hrad, Čínský pavilon, Vlašimskou

Patnáct zručských běžců a běžkyň a tři holky z Onšovce si v neděli 19. 6. 2016 udělali výlet do okolí zámku Konopiště. V tomto krásném prostředí Přírodního divadla a Konopištěského rybníka uspořádal Benešovský běžecký klub, v rámci běžeckého seriálu Běžec Podblanicka 2016, 20. ročník Konopištěské desítky. Pro závodníky byly připraveny různé dlouhé trasy od 100 m až po „desítku“. Zajímavostí závodů byl běh Buď fit, který se běžel bez rozdílu věku a pohlaví, a zúčastnilo se jej 36 odhodlaných běžců ze všech koutů republiky. Nejdříve své závody běželi naši nejmenší broučci ve věku do tří let, kde vybojoval první stupně vítězů tohoto dne Matýsek Bělina, který byl mezi kluky nejlepší! Sonička Peroutková (Onšovec) skončila v kategorii

boda vyhrál a Adam Bělina doběhl na 3. místě. V nejmladších žácích (2) vybojoval Vojta Maxa 5. místo. V kategorii mladších žáků se běželo 750 m, kde v dívkách vyhrála Míša Chmelová a v chlapcích Ondra Dubják získal stříbro. V kategorii dorostenek v běhu na 1500 m získala zlato Kateřina Dubjáková. Čtyři zručtí závodníci si vyzkoušeli tratě i se staršími konkurenty. Tereza Lapáčková v kategorii nejmladších žákyň (II) v běhu na 500 m skončila na 4. místě, Vojtěch Maxa v mladších žácích v běhu na 750 m byl pátý, Ondra Dubják v kategorii starších žáků v běhu na 1500 m vybojoval třetí místo a Míša Chmelová v kategorii dorostenek na stejné trati obsadila druhou příčku.

Zručtí atleti opět hostovali za družstvo Spartak Vlašim

Na domácím stadionu se uskutečnilo 3. kolo středočeského přeboru družstev mladších žáků. Ve sprintu na 60 m získal Jakub Korecký 3. místo časem 8,25 s a v běhu na 150 m si doběhl pro 2. místo časem 20,29 s. Ve stejném běhu Ondřej Dubják skončil na 14. místě časem 22,97 s. V běhu na 600 m se pak umístil na 5. místě časem 1:54,70 min a získal tak šest bodů pro družstvo Spartak Vlašim. Byl také členem štafety na 4 x 300 m ve stejném týmu, který skončil také na 5. místě časem 3:18,19 min, což znamenalo rovněž zisk šesti bodů. Jakub Korecký závodil mimo soutěž.

Zručtí atleti startovali v bězích od 350 m do deseti kilometrů

Ač byly běžecké termínovky nabitě k prasknutí, dali si běžci z celé České

bránu i samotný zámek. Mimo atletů Jiskry se závodů zúčastnili i další Zručané. Pětku pro všechny běžel František Herout, s časem 00:21:47 skončil na osmém místě. Vlašimskou desítku zaběhl Martin Lejnar v čase 00:40:59 a obsadil desátou příčku, Luboš Drbal dosáhl času 00:48:56 a vybojoval čtyřiatřicátou pozici. Do bojů s časem se vydal i Jiří Šulc, doběhl na pětapadesátém místě s časem 00:54:59.

Rekordní účast na Konopištěské desítce

FOTA: ARCHIV ODDÍLU ATLETIKY

broučci holky na šestém místě. V další kategorii holky 4 – 5 let běžely Jindřiška Peroutková (Onšovec) a Adéla Gabková a jejich bojovné výkony stačily na páté, respektive sedmé místo. Kluci ročník 2009 – 2010 zdolávali trasu dlouhou 340 m a tady cinkla další medaile, a to díky Tondovi Maxovi, který doběhl na druhém místě. Pátý se umístil Jan Bělina. Dvojnásobnou trasu měli před sebou kluci 2007 – 2008, kde se na startovní čáru postavili Matěj Svoboda, Adam Bělina, Matěj Gabko a Matěj Včelák. V dlouhém závodě si nejlépe vedl Matěj Svoboda, který si šel při medailovém ceremoniálu pro třetí místo. Šestý byl Adam Bělina, osmý Matěj Gabko a desáté místo obsadil Matěj Včelák. Vojta Maxa byl jediným zástupcem zručské atletiky v kategorii kluci 10 – 11 let a vedl si statečně, jeho výkon přinesl další medaili tohoto dne, ale tentokrát bramborovou. Děvčata ročník 2003 – 2004 běžela 1020 m a Michaela Chmelová ve velké konkurenci skončila šestá. Ondřej Dubják běžel trasu dlouhou 1360 m, a jak je u Ondry dobrým zvykem, tak si své soupeře pohlídal a zaslouženě vyhrál! Vojta, Petra a Aleš Maxovi, Kateřina a Bohunka Dubjákové a Radka Smutná z Onšovce se zúčastnili běhu Buď fit. Nejlépe z všech zmíněných zvládla okruh dlouhý 3200 m Kateřina Dubjáková, která v kategorii 1998 – 2000 vyhrála! Tak trochu smolné byly závody pro Vojtu Maxu, který sice doběhl dvě sekundy za Kateřinou Dubjákovou, ale opět z toho bylo nepopulární čtvrté místo v jeho kategorii. Ostatní účastníci rovněž zvládli nástrahy trati a udělali tím radost nejen sobě, ale i svým fanouškům, kteří jim v cíli drželi pěsti. V hlavním závodě se představil Martin Lejnar, soutěžící za SDH

VARIEL, a. s., Průmyslová 1034, Zruč nad Sázavou

přijme vhodné kandidáty na pozice

Svářeč do vícesměnného provozu

Požadujeme:

- zkoušky
- praxi
- znalost výrobní výkresové dokumentace

Nabízíme:

- nadstandardní platové podmínky

Dělník pro interní montáž

Požadujeme:

- manuální zručnost

Brigádník na interní montáž

Požadujeme:

- manuální zručnost
- věk 18 let

Nabízíme:

- výhodné platové podmínky odpovídající výsledkům práce
- možnost profesního růstu
- průběžné vzdělávání v oboru
- systém zaměstnaneckých výhod
- perspektivní zaměstnání ve stabilní společnosti
- zajímavá, různorodá a zodpovědná pracovní činnost
- práci na hlavní pracovní poměr
- zajímavá pracovní doba
- týden dovolené navíc
- možnost okamžitého nástupu

Kontakt: Ing. Stoklasová, tel.: 327 536 202, 606 622 466

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek prodává slepičky typu **Tetra hnědá** a **Dominant** ve všech barvách. Stáří 14 až 19 týdnů. Cena 149,- až 180,- Kč/ks.

Prodej se uskuteční: **15. září 2016**

Zruč n. Sázavou – u vlakového nádraží – **9.30 hod.**

Při prodeji slepiček - **výkup králíčích kožek** – cena dle poptávky.

Informace:
Po-Pá 9.00 – 16.00 hod., tel. 601 576 270, 606 550 204, 728 605 840

PROMÍTÁNÍ V LETNÍM KINĚ VE ZRUČI NAD SÁZAVOU POKRAČUJE!

SLEDUJTE NÁSTĚNKY, FACEBOOKOVÉ A WEBOVÉ STRÁNKY, KDE SE DOZVÍTE VÍCE INFORMACÍ!

Zruč nad Sázavou, a časem 38 minut a 56 sekund si zajistil šesté místo ve své kategorii. Díky tomuto umístění si Martin upevnil průběžné čtvrté místo v běžeckém seriálu Běžec Podblanicka 2016 v kategorii muži 40 – 49 let. Celkově se závodů zúčastnilo 319 běžců a běžkyň všech věkových kategorií.

Pět medailí je z tak konkurencí nabitých závodů parádní výsledek a všem, kteří se závodů zúčastnili, patří velká gratulace.

Přípravka absolvovala trojboj ve Vlašimi

Tereza Lapáčková, Matěj Svoboda, Vojtěch a Antonín Maxovi se ve čtvr-

tek 23. 6. 2016 zúčastnili závodů v atletickém trojboji, které pro nejmladší atlety uspořádal oddíl TJ Spartak Vlašim. Ročníky 2007 – 2009 změřily síly v běhu na 50 m, skoku z místa a hodu raketkou. Běh na 60 m, skok daleký a hod medicimbalem byly disciplíny pro hochy a děvčata ročník narození 2005 – 2006. Z kvarteta Zručanů si nejlépe vedl Matěj Svoboda, který trojboj těsně vyhrál před Štěpánem Tabulkou z Říčan! Pro Matěje je to úspěšné zakončení jarní části sezóny, ve které sbíral medaile jako na běžícím páse. Třetí mezi kluky ročník 2007 – 2009 skončil Jan Mrkvička z Atletiky Benešov. Tonda Maxa skončil na pěkném desátém místě. Stejně disciplíny absolvovala i děvčata a Tereza Lapáčková skončila opět na „bedně“, tentokrát byla třetí. Vítězkou se stala domácí Nikola Suková, druhé místo putuje do Benešova díky Pelikánové Lucii. V kategorii hoši 2005 – 2006 bojoval za zručskou atletiku Vojta Maxa a opět na něj zbyla, jako již po několika, „bramborová“ medaile. Vítězem se stal Ondřej Šátek z Říčan, druhý skončil Matěj Kovář rovněž z Říčan a třetí byl Štěpán Kárník z Vlašimi. Všichni naši reprezentanti opět dosáhli hodnotných výsledků a těšíme se, že na podzim své výkony potvrdí a budou i nadále vozit medaile.

Mölkky — — souhrnné zpravodajství

Leoš Fiala

Úspěch mölkkařů v Německu

Družstvo Veselejší mölkka Zruč ve složení Martin Kadlec, Monika Pěnkavová, Leoš a Mária Fialovi dosáhlo pěkného úspěchu na 9. mistrovství Německa 18. a 19. června v Erlangenu. V konkurenci 64 družstev z osmi zemí obsadilo zručské družstvo, které turnaj bralo jako přípravu na srpnové Mistrovství světa ve Francii, solidní třinácté místo, když mu postup do čtvrtfinále unikl velmi těsnou prohrou 2-3 s týmem GölkKyks. V turnaji zvítězil finský tým Konna&Koukku před německými výběry Mölk O'Men a MCS Robots. Za další přípravou vyrazí náš tým 30. 7. do Bratislavy na Mistrovství Slovenska a 20. srpna již vypuknou

boje o světový pohár ve francouzském Le Rheu poblíž Rennes, kde je přihlášeno přes 200 týmů ze 13 zemí.

Startuje zručská letní liga mölkky

Druhý ročník prázdninové soutěže dvou až čtyřčlenných družstev v mölkky bude zahájen v pátek 22. července v 16.45 hodin na tenisových dvorcích TJ Jiskra. Soutěž se letos skládá ze tří turnajů (ještě 5. 8. a 12. 8.) a vyvrcholí turnajem Masters nejlepších osmi družstev v pátek 26. 8. 2016. Přijďte si zahrát, pobavit se a porovnat svoji výkonnost s nejlepšími hráči ze Zruče i celé ČR. Pro vítěze jsou připraveny vstupenky na nejbližší domácí utkání českého daviscupového týmu a další ceny od partnerské firmy Albi.

Sportovní akce

10. 9. 2016	VOLEJBAL	ZRUČSKÁ LIGA – BEACH VOLEJBALOVÝ TRUNAJ
16. 9. 2016	FUTSAL	BENAGO ZRUČ NAD SÁZAVOU – SK SLAVIA PRAHA
18. 9. 2016	FLORBAL	TJ ZRUČ NAD SÁZAVOU, TURNAJ STARŠÍCH ŽÁKŮ, OD 9 DO 16 HOD., SPORTOVNÍ HALA
24. 9. 2016	FLORBAL	FBC KOLÍN, TURNAJ DOROSTU, OD 8 DO 18 HOD., SPORTOVNÍ HALA
24. 9. 2016	FLORBAL	FBC KUTNÁ HORA A, OD 18 DO 21 HOD., SPORTOVNÍ HALA
25. 9. 2016	FLORBAL	FBC KUTNÁ HORA A, OD 17 DO 20 HOD., SPORTOVNÍ HALA

NÁBOR DĚTÍ 5. 9. 2016 OD 15 HODIN V SD ZRUČ

ODDÍL STOLNÍHO TENISU, SKC ZRUČ NAD SÁZAVOU, POŘÁDÁ PRO NOVÝ ŠKOLNÍ ROK NÁBOR DĚTÍ OD 6 DO 9 LET. NÁBOR SE USKUTEČNÍ V PONDĚLÍ 5. 9. 2016 OD 15 HODIN VE VÍCEÚČELOVÉM SÁLE SPOLKOVÉHO DOMU ZRUČ NAD SÁZAVOU. TRADIČNÍ ODDÍL STOLNÍCH TENISTŮ NASTUPUJÍCÍCH JIŽ TŘETÍM ROKEM V NÁRODNÍ LIZE MUŽŮ, MAJÍCÍ NĚKOLIK TITULŮ REGIONÁLNÍCH A KRAJSKÝCH PŘEBORNÍKŮ MLÁDEŽE, PŘIBÍRÁ NEJEN ŠIKOVNÉ CHLAPCE, ALE ZEJMÉNA I DÍVKY, PRO KTERÉ JE TENTO SPORT IDEÁLNÍ. VEDLE TRÉNINKU DOVEDNOSTÍ, ZNALOSTÍ, ZÁBAVY, NOVÝCH KAMARÁDŮ A SPORTOVNÍHO VYŽITÍ SLIBUJEME I PRAVIDELNÉ TRÉNINKY, HRY, TURNAJE A PÉČI KVALIFIKOVANÝCH TRÉNÉRŮ! TRÉNINKY PŘÍPRAVKY BY PROBÍHALY KAŽDÉ PONDĚLÍ, STŘEDU A PÁTEK OD 14 DO 15 HODIN. VÍCE INFORMACÍ NA TELEFONNÍM ČÍSLE 606 912 696. TĚŠÍME SE NA NOVÉ ČLENY!

PODROBNĚJŠÍ INFORMACE, PROGRAMY ZÁPASŮ
A AKTUÁLNÍ VÝSLEDKY NALEZNETE NA
[HTTP://WWW.MESTO-ZRUC.CZ/SPORT-1/](http://www.mesto-zruc.cz/sport-1/)

Sportovci devíti firem soutěžili ve čtyřech disciplínách

Druhý ročník akce „Zručské firmy sportují“ vyhrála Želivská provozní

Josef Tůma

Ludmila Vlková

Sportovní setkání firem – Město Zruč nad Sázavou uspořádalo ve sportovním areálu druhý ročník akce „Zručské firmy sportují.“ Loňského prvního ročníku se zúčastnily firmy Variel, a. s., BOKI Industries a. s., ASMO Czech s. r. o., Wikov Sázavan s. r. o. a pořadající město. V letošním roce se akce rozrostla o Želivskou provozní, Hellu, Century 2000 + Sampleworld a Sdružení drobných podnikatelů. Firemní týmy se utkaly v následujících sportech: nohejbal (11 týmů), beach volejbal (11 družstev), mölkky (12 celků) a štafetový běh 4 x 125 metrů (šest firem postavilo štafetu). Firma mohla postavit do jednotlivých sportů (mimo štafety) i více týmů, ale ve všech sportech nemusela mít svého zástupce. Začátek akce se rozjel kolem 14.30 hodin. Po ukončení oficiálního soutěžení, slavnostního vyhodnocení a předání cen si zájemci mohli společně posedět a pohovořit při občerstvení, vyhodnotit klady a zápory v jednotlivých soutěžích, navíc zahrál k poslechu i tanci DJ Papež. Sešlo se i mnoho fanoušků, kteří podpořili své kamarády z práce.

Ludmila Vlková: „Děkuji firmám za účast, také za finanční podporu a za ceny. Kolegům z města, ženám z Varielu a dalším sportovním nadšencům za pomoc s přípravou a uskutečněním akce – Malinové Štěpánce, Vyhnalové Kateřině, Jelínkové Lence, Mikynové Ireně, Jelínkové Janě, Daňkové Daniele, Porubské Ivě, Augustovové Markétě, Černému Josefovi, Římnáčkovi Janovi, Bubeníkové Evě, Barešové Martině, Vlkovi Petrovi, Tůmovi Josefovi, Fialovi Leošovi, Antošovi Pavlovi, Fialové Martině. Nebylo jednoduché postarat se o občerstvení a o chod soutěží s více jak stovkou sportovců a téměř stejným počtem fanoušků. Dále prosím zájemce ze zručských firem nebo z řad drobných podnikatelů, kteří mají zájem zúčastnit se akce v roce 2017, protáhnout si tělo, večer posedět a poklábosit mimo pracovní prostředí, aby se ozvali na email: vlkova@mesto-zruc.cz nebo na telefon 737 460 428 nejpozději do středy 14. června 2017. Termín nové akce je stanoven na 23. červen 2017.“

Celkové hodnocení: V jednotlivých disciplínách bylo bodovaných prvních pět míst. První získal 5 bodů, druhý 4 body, třetí 3 body, čtvrtý 2 body, pátý 1 bod. Pokud se

stalo, že měla na bodovaných pozicích firma dva týmy, počítaly se body pouze lépe umístěného firemního týmu a pořadí se posunulo. Podrobnosti a výsledky najdete na <http://www.mesto-zruc.cz/sport-1/ostatni-sporty/>.

Konečné pořadí: 1. Želivská provozní a. s. 15 bodů, 2. Variel a. s. 13 bodů, 3. Boki Industries a. s. 11 bodů, 4. Wikov a. s. 7 bodů, 5. Drobní podnikatelé 6 bodů, 6. Město Zruč nad Sázavou 3 body, 7. – 8. Hella CZ a Century 2000 s. r. o. + Sampleworld s. r. o. 2 body, 9. Asmo CZECH 1 bod.

Benago Zruč nad Sázavou zahajuje

Antonín Dolejší

S přicházejícím podzimem bude zahájen další ročník 1. futsalové ligy. Benago Zruč n. S. bude hrát mistrovská utkání vždy v pátek od 20.30 hodin ve sportovní hale. V případě televizních přenosů se mohou termíny měnit.

Rozpis domácích utkání:

2016

16. září	SK Slavia Praha
7. říjen	FC Tango Hodonín
21. říjen	FK Era Pack Chrudim
11. listopad	SK Interobal Plzeň
2. prosinec	AC Sparta Praha
16. prosinec	SPK Ocel Třinec

2017

13. leden	Helas Brno
27. leden	Nejbach Vysoké Mýto
17. únor	Démoni Česká Lípa
10. březen	Mados Hradec Králové
24. březen	Gardenline Litoměřice

Ve štafetě 4x125 metrů startovalo šest týmů ve dvou rozběhích.

FOTO: LUDMILA VLKOVÁ

Slavnostní vyhodnocení 2. ročníku Zručské firmy sportují

FOTO: LUDMILA VLKOVÁ

Pomyslnou bednu obsadily tři celky: Kulíšci, Rychlý prachy a Waffle

Devatenáctý ročník beach volejbalového turnaje trojic patřil družstvu Kulíšci z pražské MFF

Josef Tůma

Ludmila Vlková

Beachvolejbal – Ve Zruči nad Sázavou se uskutečnil 19. ročník Zručského beach-volejbalového léta trojic. Dvoudenní lité boje se konaly na třech kurtech ve volej-

Na třech kurtech bylo odehráno devěťadvacet utkání. FOTO: JOSEF TŮMA

balovém areálu za sportovní halou. Zúčastnilo se ho 14 smíšených družstev (dva muži a jedna žena) z Čáslavi, Kutné Hory, Ledče nad Sázavou, Prahy, Zruče nad Sázavou a okolí.

Pořadatelem byl volejbalový oddíl TJ Jiskra, zápasy byly nalosovány do čtyř skupin – dvou čtyřčlenných a dvou trojčlenných. Zápasy ve skupinách se hrály na dva hrané sety do 21, každý s každým. Set byl bod, při rovnosti rozhodoval rozdíl bodů, poté vzájemný zápas. Po skončených utkáních ve skupinách byla odehrány zápasy o pořadí, hrálo se na dva vítězné sety do patnácti, případný třetí set do deseti. Zápasy o konečné pořadí se hrály na dva sety do 21, třetí do 15.

Semifinále: Rychlý prachy – Zruč Star 2:0, Kulíšci – Waffle 2:0
Zápas o 3. místo: Zruč Star – Waffle 0:2
Finále: Rychlý prachy – Kulíšci 0:2
Celkové pořadí turnaje: 1. Kulíšci (Zbyněk Parkán, Jan Bílý, Tereza Michalcová), 2. Rychlý prachy (Matěj Drahekoupil, Jakub Drahekoupil, Denisa Dubinová), 3. Waffle (Patrik Bay, Jan Čáp, Šárka Kleinová), 4. Zruč Star (Ludmila Vlková, Petr Jelínek, Mirek Blažek), 5. Ševci (Michal Kotek, Lukáš Vosyka, Kamila Dubinová), 6. Směska, 7. Samá lajna, 8. Sokolici, 9. F. I. P., 10. Mavaro, 11. Sekec mazec blázinec, 12. Bezambic, 13. Jeleni, 14. Bábovičky. Podrobnosti a výsledky najdete na <http://www.mesto-zruc.cz/sport-1/volejbal/volejbal-muzi/>.

Stříbrný stupínek patřil Horce nad Sázavou, třetí týmu I. FC Pacifik

Družstvo Chabeřice Star vítězem 23. ročníku turnaje v malé kopané

Josef Tůma

Malá kopaná – Na házenkářském hřišti za Spolkovým domem ve Zruči nad Sázavou se uskutečnil turnaj v malé kopané o putovní pohár města Zruče nad Sázavou – POLICE CUP 2016, konal se 23. ročník.

Turnaj se opět uskutečnil za účasti deseti družstev, která byla rozlosována do dvou základních skupin. Do dvou semifinálových skupin postoupila první tři družstva z každé skupiny, do finále pak vítězové semifinálových skupin. Během turnaje bylo celkem odehráno jedenatřicet utkání, z nichž ve dvou případech skončil zápas nerozhodným výsledkem. Jednou musely o konečném pořadí rozhodnout pokutové kopy. Celkem bylo během turnaje nastříleno 140 branek (4,5 branky na utkání). Nejvíce branek padlo ve třech utkáních skupiny A: Yeti team – Black Shoes jun. 4:5, dále v zápase Ajax Polipsy – Chabeřice Star 0:8 a Ajax Polipsy – FC Horka nad Sázavou 0:8. Jednotlivá utkání řídila dvojice rozhodčích OFS Benešov u Prahy Vojtěch Šonský a Jaromír Rathan.

V utkání Rangers - Internacionálové (3:2) došlo k souboji Petrů, Dubjáka s Jelinkem. FOTO: JOSEF TŮMA

Zápasy o umístění:
O 9. – 10. místo: Ajax Polipsy – MFC Kelevras 4:0 (Arnold 2, Blažek 2),
O 7. – 8. místo: Yeti team – Internacionálové 2:4 (Veselský, Hašek – P. Jelínek 2, Pechanec 2),
O 5. – 6. místo: AFK Kácov – Rangers Zruč n. S. 0:5 (Dubják 2, Komma 2, Hájek),
O 3. – 4. místo: Black Shoes Juniors – 1. FC Pacifik 2:3 (J. Pohorský, Zeman – J. Pešek, Cudlín, P. Pešek),
Finále: FC Horka nad Sázavou – Chabeřice Star 1:2 (1:1).
Chabeřice Star po loňském čtvrtém místě opět turnaj vyhrály, FC Horka nad Sázavou po dvou předchozích vítězstvích skončila druhá, 1. FC Pacifik se posunul z loňského druhého místa na bronzový stupínek.

Celkové pořadí:
1. Chabeřice Star (Císař – K. Petrů, L. Petrů, J. Petrů, Ruš, Panna, Konopiský),
2. FC Horka nad Sázavou (Vrána – J. Vladyka ml., Trpišovský, F. Gramer, Machala, M. Turek, R. Turek, Horčíčka, J. Vladyka st.),
3. 1. FC Pacifik (Cudlín – Vosyka, J. Pešek, P. Pešek, Prošek, Martin Kotouček, Janda, Michal Kotouček, R. Kotouček, Kašpar – zdravotník: Kotoučková),
4. Black Shoes Juniors,
5. Rangers Zruč nad Sázavou,
6. AFK Kácov,
7. Internacionálové,
8. Yeti team,
9. Ajax Polipsy,
10. MFC Kelevras.
Ceny vítězům předávali starosta města Mgr. Martin Hujer, vedoucí Odboru kultury, školství a sportu Mgr. Martina Fialová, zastupitel města a předseda TJ Jiskra Zruč nad Sázavou Bc. Pavel Vrzáček. Společně s nimi se předávání cen zúčastnil i Pavel Benčát v přestrojení za Diego Maradonu. Podrobnosti a výsledky najdete na <http://www.mesto-zruc.cz/sport-1/ostatni-sporty/>.

Jiskra má za sebou premiéru v karambolu

Zručané bodovali v soutěži třikrát, patnáctkrát prohráli

Jan Foltýn

Josef Tůma

Karambol – Oddíl karambolu založený v roce 2014 se ve snaze navázat na tradice této hry ve Zruči nad Sázavou v letech sedmdesátých a osmdesátých přihlásil do oblastní soutěže 1. třídy pro Středočeský a Západočeský kraj v technických disciplínách.

Soutěže se zúčastnilo deset oddílů – po jednom ze Zruče nad Sázavou a Nýřan, tři oddíly z Plzně a pět oddílů z Prahy. Hrálo se klasicky dvoukolově, jednou na domácích stolech a jednou na stolech soupeře. V technických disciplínách do každého utkání nastupovali minimálně tři a maximálně devět hráčů (za předpokladu, že do každé disciplíny nastoupil jiný hráč – což se prakticky nestávalo). Hrály se tři

B 10:8, Sokol Plzeň B – Jiskra 8:10, BC Harfa – Jiskra 6:12
Vyrovnaná utkání: Jiskra – Strahov A 8:10, Jiskra – Nýřany 8:10, Jiskra – Strahov B 8:10, Strahov A – Jiskra 11:7, Jiskra – Žižkov E 7:11
V jednotlivých disciplínách se nejlépe dařilo těmto hráčům: Ve volné hře se Ladislav Horváth umístil v oblastním žebříčku na 33. místě z pětadesáti, 279. místo obsadil v republikovém pořadí (ze 458 hráčů), nejlepší průměr v utkání dosáhl 6,23. V kádru 52/2 se Jan Foltýn skončil v oblastním žebříčku na 34. místě (z 55), 299. místo obsadil v republikovém pořadí (ze 458), nejlepší průměr v utkání dosáhl 5,16. V jednobandu se Jan Foltýn umístil v oblastním žebříčku na 30. místě (z 55), 279. místo obsadil v republikovém pořadí (ze 458), nejlepší průměr v utkání dosáhl 3.

V jednobandu se Jan Foltýn umístil v oblastním žebříčku na 30. místě. FOTO: JOSEF TŮMA

disciplíny – volná hra, kádr a nepřímá hra (jednoband). V každé disciplíně se hrály tři utkání a hráči se do utkání nasazovali podle dosažených výsledků (průměrů) z předešlých zápasů – nejlepší domácí s nejlepším soupeřem, dvojka s dvojkou a trojka s trojkou (nedá se kombinovat ani chytračit). V každém zápase se odehrálo devět utkání – vítěz dostal dva body, za remízu byl bod jeden. Celkových 18 bodů z devíti utkání se dělilo mezi soupeře dle výsledků jednotlivých utkání tak, že konečný výsledek zápasu mohl být od 18:0 po remízu 9:9 a obráceně.

Za Jiskru sehrálo úvodní soutěžní sezónu pět hráčů: Foltýn Jan, Horváth Ladislav, Kracík Vladimír, Pešout Bohumil a Šubrt Oldřich.

Jan Foltýn, předseda oddílu: „*Celkově jsme v sezóně 2015/16 v 18 zápasech sehráli 162 jednotlivých utkání, 51 jsme jich vyhráli, ve třech jsme remizovali a 108 jsme prohráli. Se třemi vyhranými zápasy a šesti body jsme skončili na posledním místě. Při dalších vyrovnaných zápasech nás snad jen „nováčekovská daň“ připravila o trochu lepší umístění.*“
Vítězná utkání: Jiskra – Sokol Plzeň

Zruč Open 2016 kořistí Jirovského z Tábora a Mařkové z Jihlavy

Josef Tůma

Tenis – Tenisový oddíl TJ Jiskra Zruč nad Sázavou uspořádal turnaj Zruč Open (C-350), který se odehrál na šesti antukových kurtech. Uskutečnil se turnaj jednotlivců mužů, žen a čtyřher. Mužů bylo přihlášeno osmadvacet (jihlavský Holub se nedostavil), žen devět (Tvrdíková a Svobodová, obě Zruč – se nedostavily, navíc přijela modřanská

Bursová). Mimo semifinalisty Kučery bojovali na antukových kurtech další zručští tenisté a tenistky: Moravec (osmifinále), Menšík (čtvrtfinále), D. Kadlec, M. Kadlec, Pajer, M. Kovařík (osmifinále), Kopecký, Dragoun, Krtilová (čtvrtfinále), Koubová (semifinále), Janatová (čtvrtfinále), Vlčková (čtvrtfinále), Š. Menšíková (čtvrtfinále). Podrobnosti a výsledky najdete na <http://www.mesto-zruc.cz/sport-1/tenis/tenis-al>.

Dvouhra mužů:

Semifinále (4): Jirovský (6) – Židlík (4) 6:2, 6:2, Kopecký (3) – Kučera (Zruč nad Sázavou) 6:3, 6:4

Finále: Jirovský (6) – Kopecký (3) 6:4, 7:5.

Čtyřhra mužů:

Semifinále (4): Elísek, Studený – Šrom, Kopecký 1:6, 7:6, 1:0, Konečný,

Bartoš – Jirovský, Židlík 3:6, 1:6

Finále: Elísek, Studený – Jirovský, Židlík 6:1, 2:6, 1:0.

Dvouhra žen:

Semifinále (4): Bursová (1) – Koubová (Zruč nad Sázavou – 4) 6:0, 6:0, Kočí – Mařková (2) 2:6, 6:3, 4:6

Finále: Bursová (1) – Mařková (2) 4:6, 5:7.

Čtyřhra žen:

Semifinále (4): Bursová, Mařková – Janatová, Koubová (obě Zruč nad Sázavou) 6:2, 6:1, Kočí, Vlčková (Zruč nad Sázavou) – Krtilová, Menšíková (obě Zruč nad Sázavou) 2:6, 3:6

Finále: Bursová, Mařková – Krtilová, Menšíková (obě Zruč nad Sázavou) 6:0, 6:3.

Luboš Drbal, Josef Eder a Petr Kratochvíl vyběhli na budovu City Empiria

V Praze se konal běžecký závod Run Up do 27. patra po 520 schodech

Mezi účastníky se neztratili Josef Eder, Petr Kratochvíl a Luboš Drbal.

FOTO: JOSEF TŮMA

Josef Tůma

Běh do schodů – V posledních letech zaznamenává běhání po celé České republice nebývalý boom. Běhá čím dál více lidí a závodění v běhu se může dít na spoustě netradičních míst. Jednou z takových nekonvenčních událostí byl i Run Up neboli závod v běhu do schodů. V Praze tuto akci hostila budova City Empiria, která je v současnosti čtvrtá nejvyšší v zemi. Běžci museli zdolat 27 pater schodů.

Mezi účastníky se neztratili ani tři borci: **Luboš Drbal** – SDH Zruč nad Sázavou (č. 118), **Josef Eder** – SDH

Řendějov (č. 119) a **Petr Kratochvíl** – Jiskra Zruč nad Sázavou (č. 117).

Celý závod byl rozvržen do více kategorií tak, aby se ho mohl zúčastnit opravdu každý. Běžely proto i děti, ty se samozřejmě účastnily kratšího běhu. Mezi dospělými se potom účastnili muži i ženy různého věku. Startovalo se jednotlivě v pravidelných intervalech. Startovalo 71 mužů a 21 žen.

Část závodníků nerozložila ideálně své síly, a tak někteří z nich poslední schody dokončili krokem. Nebylo divu, protože trasa závodu byla náročná a první patra svádějí běžce k „přepálení“ startu. Unikátní běh

mezi závody v metropoli chce organizátor uspořádat zase za rok.

Výsledky:

Luboš Drbal – 15. místo celkově časem 3:16,47, ve své kategorii MM 13. místo, postoupil do finále, kde umístění zopakoval, ale vylepšil čas na 3:13,68.

Josef Eder – 30. místo celkově časem 3:39,35 (o osm míst mu uteklo finále), ve své kategorii MM 24. místo

Petr Kratochvíl – 62. místo celkově časem 4:40,61 – ve své kategorii MM 50. místo.

V turnaji Zruč Open se dostal Vladimír Menšík do čtvrtfinále.

FOTO: JOSEF TŮMA

Martin Kovařík nastoupil v deblu s humpoleckým Podobou.

FOTO: JOSEF TŮMA

☆☆☆

HOTEL ZRUČ

Přijmeme kolegyni na pozici

HOTELOVÁ PROVOZNI

Požadujeme

minimálně SŠ vzdělání
částiennou znalost AJ nebo NJ
práce na PC (Excel, Word...)
řidičské oprávnění sk. B
organizační schopnosti

info@arveti.cz
+420 608 930 205

DODÁVÁME výrobky
PŘEDNÍCH
ČESKÝCH VÝROBCŮ
V NEJLEPŠÍ KVALITĚ

KRAUER TIP
www.krauer.cz

ŠIROKÝ
sortiment
OBKLADŮ A DLAŽEB

Betonové výrobky: Semmelrock

Zdicí materiály: Wienerberger, Porfix

Fasádní míchací centrum: Ceresit, Primalex

Kamenné koberce: Top Stone, Báča

Izolační materiály: Styrotrade, Ursa, Rockwool

Střešní krytiny: Satjam, KM Beta, Tondach

Zahradní substráty: Rašelina Soběslav

Výpočty a kalkulace zdících – fasádních – střešních materiálů ZDARMA.

Doprava zajištěna auty s hydraulickou rukou a hydraulickým čelem.

STAVEBNINY

Kolínská 882 | Uhlířské Janovice

Průmyslová 1016 | Zruč .n. Sázavou

E-mail: stavebniny@krauer.cz | zruc@krauer.cz

Tel.: 602181581 | 327544194 | 724 227437 | 327532006

Semmelrock
slain+design

Wienerberger

Ceresit

PRIMALEX

TOPSTONE

BACA MARMOWALL

STYROTRADE

URSA

SATJAM

KM BETA

TONDACH

RAŠELINA

Soběslav

Sprchové kouty, vany: Hopa, Rona, Ravak, Polysan

Sanitární technika: Jika, Geberit, Novaservis

Koupelnový nábytek: Dřevojas, Krajcar

Zrcadla: Amiro

Venkovní obklady: Klinker centrum

Stavební chemie: Ceresit

- 3d návrhy koupelen dle vašich představ
- Ke každé koupelně speciální cenová nabídka
- Největší výstavní plocha v regionu 40 kojí
- Kompletní dodávky koupelen
- Trvalé snížení cen u vybraných druhů zboží
- Množstevní slevy – prodej z palet

KOUPELNY

Smetanova 113 | Uhlířské Janovice

E-mail: koupelny@krauer.cz

Tel.: 327543964 | 602728030

Pozvánka na prezentaci novějších trendů v koupelnách.

Otevírací doba: PONDĚLÍ – PÁTEK: 7–17 | SOBOTA: 7–11

stavebniny KOLUMBUS s.r.o.

NOVĚ U NÁS NAJDETE:

VZORKY OBKLADŮ A DLAŽEB

VODOVODNÍ BATERIE

BARVY NA KOV

BARVY NA DŘEVO

BARVY NA BETON

TĚŠÍME SE NA VÁS

Siko
KOUPELNY • KUCHYNĚ

JUB

JUMIX